

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolep D. AARS
Vesthimmerlands Gymn.
1994/95

V·H·G
1994-1995

VESTHIMMERLANDS GYMNASIUM

1994 - 95

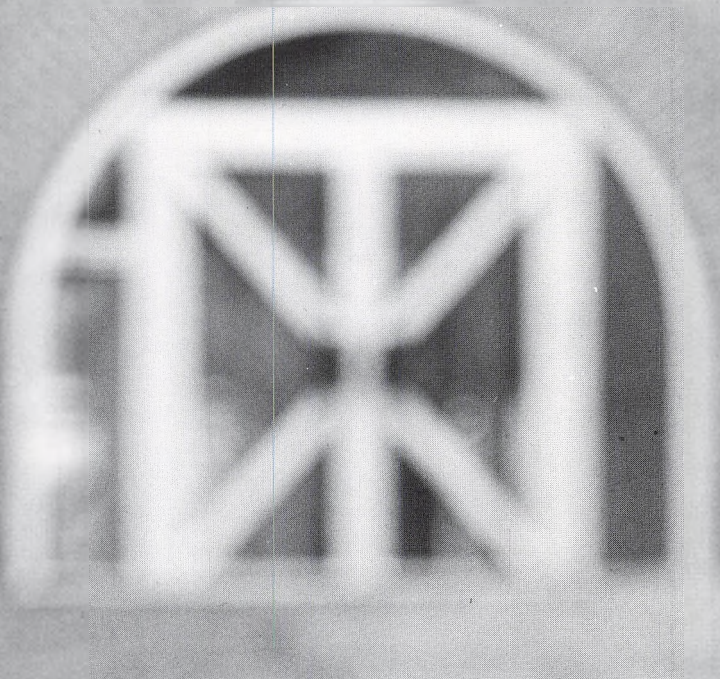

Redaktion: Ejlf Holle Jørgensen (foto), Jørgen Jørgensen, Palle Rønde Møller, Hans Peder Nielsen, Henning Sørensen, Preben S. Sørensen

Tryk: Aars Bogtryk & Offset

Omslag: Herakles, bronzeskulptur, lavet af Per Kirkeby og skænket af Ny Carlsbergfondet, 1992.

Det er dejligt at sige velkommen til et hold nye 1. g'ere, og også rart at nikke et genkendende velkommen til 2. og 3. g'erne.

Vi, der i forvejen kender en skolehverdag på VHG, ser frem til at møde jer, som nu skal til at gå i gymnasiet. Vi vil gøre, hvad vi kan for at hjælpe jer til rette på skolen. Vi glæder os til, at I kan optages i det levende arbejdsfællesskab, som er med til at give VHG sit særpræg. Der venter jer en skole, der kræver en stor arbejdsindsats, men til gengæld venter der også tre år med udfordringer og oplevelser og de bedste muligheder for faglig og personlig udvikling.

I årsskriftet kan man orientere sig om skoleårets gang samt læse om de begivenheder, der satte deres præg på året, der er gået. Men bogstaver på papir fortæller ikke alt. Hvad Vesthimmerlands Gymnasium rummer, kender du først, når gymnasieskolen er blevet din daglige arbejdsplads. Det er mit håb, at du i din gymnasietid må erfare, at her har vi et ARBEJDSFÆLLESSKAB, hvor det er værd at være med.

VELKOMMEN TIL SKOLEÅRET 95/96.

Kirsten Holmgaard Jakobsen.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kirsten Holmgaard Jakobsen: <i>Velkommen til skoleåret 95/96</i>	side 3
Palle Rønde Møller: <i>Af skolens dagbog</i>	side 6
Kirsten Holmgaard Jakobsen: <i>Dimissionstale 1994</i>	side 16
Sofie Mathiesen/Morten Rasmussen: <i>Huset med de tusinde døre</i> .	side 21
Niels Højlund: <i>Denne mærkelige forbindelse</i>	side 25
Kirsten Holmgaard Jakobsen: <i>Tak til den afgående redaktør</i>	side 27
Maria Harbo Andersen: <i>EURO-klasse i Athen</i>	side 28
Hans Peder Nielsen: <i>Må vi så få noget ro!</i>	side 31
Palle Rønde Møller: <i>Gak til myren og bliv viis!</i>	side 35
Preben S. Sørensen: <i>Latin på højt niveau</i>	side 41
Henning Sørensen: <i>Forza Italia. Parabolen vender mod syd</i>	side 43
Jørgen Jørgensen: <i>Sjov i Danmark - set fra kulissen</i>	side 45
Jørgen Jørgensen: <i>Sjov i Danmark - set fra scenen</i>	side 51
Palle Rønde Møller: <i>På falderebet</i>	side 57
Søren Schmidt: <i>Forårskoncert</i>	side 59
Lærerkollegiet	side 61
Det tekniske personale	side 62
Elevrådet	side 63
Hebe	side 64
“VHG's Venner”	side 65

AF SKOLENS DAGBOG

AUGUST:

8. Det nye skoleår begynder med megen varme.
- 11.-12. De nye 1.g'ere tager på hyttetur som led i introduktionsarrangementet:
- 1. a med Au og JR til Kølhøjhus
  - 1. b med Jø og PS til Livø
  - 1. c med HS og RM til Rosenhøj, Dronninglund Storskov
  - 1. x med TM og IP til Fur
  - 1. y med JF og KF til Madum Sø
  - 1. z med BN og PN på kanotur til Ry-Silkeborg.
19. 1.g'erne arrangerer fest for deres forældre og klassernes lærere som et festligt punktum for introduktionsarrangementet. 460 deltagende.
24. Elever fra venskabs gymnasiet i Köln besøger VHG. Ekskursion til Skagen, Råbjerg Mile og Mårup Kirke.
26. Aktivitetsdag med masser af idræts-, musik- og billedkunstaktiviteter og velvoksne frankfurtere i pauserne.

Fra aktivitetsdagen

Indvekslingsbesøg fra Athen

29. Ny ledelsesstruktur indføres som overgangsordning. JJ (information) og Sm (elevadministration m.m.) udnævnes til inspektorer.
31. De russisklæsende elever har besøg af gæstelærere fra kunsthøjskole i Brest, Tamara Ignatovitja.

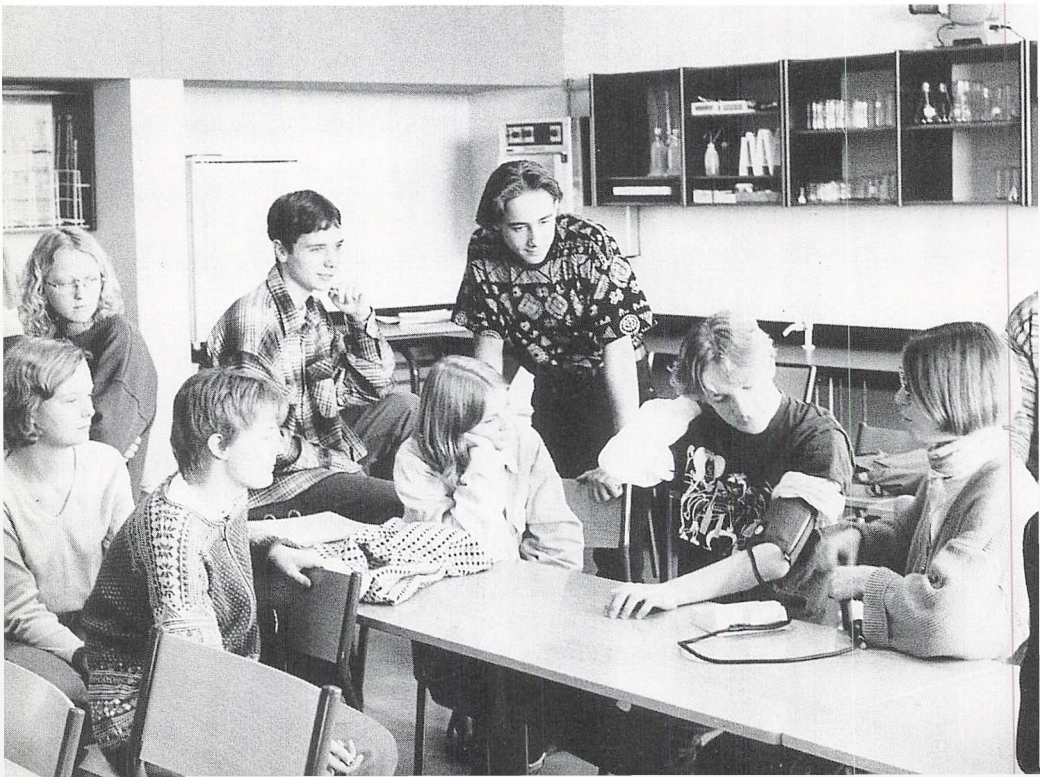
SEPTEMBER:

- 5.-9. Indvekslingsbesøg fra Athen. Ekspedition til Mårup Kirke, Rusbjerg Knude og Skagen. Besøget afsluttes med fest på Halkær Kro.
8. Lærerkandidat Annette S. Pedersen (mat/fys) påbegynder pædagogikum.
13. Det første af mange postkort fra Dorthe Nielsen, jordomrejsende matematiklærer, dukker op med hilsen fra San Francisco.
14. Fællestime: Det omrejsende Mariposa Teatret opfører Klassefjenden med to forestillinger i idrætshallens gymnastiksal. Spændende moderne dramatik med flere fy-ord.
15. Nyhedsbrevet for elever og lærere udkommer for første gang.
15. VHGs lærere deltager i kursus om processkrivning.
15. 2.3.g biologi med HJ på ekspedition til Vejlerne (naturformidling, plejeplan og trækfugle).
19. Besøg af børn fra Ø.Hornum Børnehavn som led i, at børnene

- besøger forældrenes arbejdsplads. TM vært.
21. 2.b og 2.x på ekskursion med FT til Stenomuseet (planetariet) i Aarhus og el-museet og vandkraftværket i Tange.
22. AH deltager i konference med europæiske kolleger om etablering af udvekslingsskoler. Konferencen foregår i Belgien.
22. Lærerkandidat Lone Egebo (bio) påbegynder pædagogikum.
23. Heftet om etisk regnskab publiceres.
- OKTOBER:**
1. Birgitte Lentz Buus begynder som skolesekretær og vikarierer for Annegrete Andersen, der har forældreorlov.
  7. Det årlige besøg fra Fjerritslev Gymnasium. Efter dyst i div. idrætsgrene fællesspisning før Hebe-festen og deltagelse i badtaste-partyet.
  7. KH, Ho, Pi og Ba deltager i GL's kursus om ledelse og samarbejde på Sophienberg.
  - 8.-15. Ro på kursus i Prag og Krakow. Tema: Østeuropa.
  10. Mat.-fys.-kemilærerne holder kursus om EDB og skrivepædagogik v. Erik von Essen, Himmelev Gymnasium.
  11. 18 elever fra Silkeborg Kunstskele besøger VHG for at se på kunst.
  11. KFS-besøg på VHG.

Eleverne prøves

Teaterkredsen varmes op

11. Journalist Inger Hørman laver interview om etisk regnskab til Aalborg Stiftstidende med henbl. på artikel om emnet.
- 14.-23. EFTERÅRSFERIE.
25. Helle Scheibel fra Det hem'lige Teater i Aalborg varmer Teaterkredsen op.
27. Elever fra Støvring Gymnasium besøger VHG for at se på Kirkeby-kunst.
27. Fællestime: Koncert med rockgruppen Bushpilots, valgt som amtsband i 1994.
27. Elever fra Aars Skole følger undervisningen i 1.g.
31. KH deltager i studierejse til England for de nordjyske rektorer, der bl.a. studerer det engelske skolesystem og specielt undervisningen for de 16 til 19-årige.

NOVEMBER:

- 5.-12. Euro-klasse i Athen. Sammen med AH deltager Lasse og Ester-Helene, 2.a; Maria, 2.b; Lotte, 2.x; Carl, 2.z. De øvrige deltagere er fra Holland, Belgien, Polen og Grækenland. Temaet er: Europa i det 20. århundrede.
8. HJ tager på bio-ørken-kursus i Tunesien.
9. 35 klasselærere i folkeskolen besøger VHG som led i et kursusforløb. Studievejlederne holder oplæg for gæsterne.

9. "Efter studentereksamen - hvad så?" - velbesøgt foredrag af fuldmægtig, stud. vejl. ved Aarhus Universitet, Viggo Munk, på lærerværelset, over 100 mødte op. Derefter valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelsen. Flg. blev valgt: Frede Henriksen, Aars; Lisbeth Jensen, Aars; Poul Walther Jørgensen, Aars; Joan Staun, Aars og som suppl. Anders Myrup Rasmussen, Suldrup.
10. Operation Dagsværk.
10. Indvielse af skolens nye indgangsparti, tegnet af Per Kirkeby. Den fhv. formand for Kulturfonden, Niels Højlund, er hovedtaler. Tidligere på dagen ved et pressemøde på rådhuset i anledning af sit murstensprojekt på Kimbrertorvet lufte Kirkeby tanken om at tegne et musikhus til VHG og Aars.
11. Lotte Koch Sørensen, student fra VHG i 1985, besøger skolen for at følge undervisningen i fransk som led i sin uddannelse.
14. GL-møde med repræsentanter for GL, bl.a. formand og næstformand, Kama Kolding og Jens Otto Madsen - bl.a. om den nye ledelsesstruktur.
14. Besøg af elever fra V.Hornum Skole.
15. Teaterkredsen starter læseprøverne på "Sjov i Danmark" af Jens Aug. Schade.

Ved indvielsen af skolens indgangsparti

Festlig juleafslutning

16. Fællestime. Fagkonsulent i dansk, Claus Jensen, beretter levende om Challenger-ulykken, som han har skrevet en spændende bog om.
18. JF og PN på ekskursion med 3.x til Brandts Klædefabrik, Odense, for bl.a. at se udstilling med værker af maleren Niels Larsen Stevns.
- 20.-26. IP på geografikursus i Bruxelles og Strasbourg.
- 30.-2.12. AH og OR afholder kursus i Nordtyskland for tysklærere. Emne: Koncept for ekskursioner i området, udviklet på VHG.

DECEMBER:

1. 1.a og 1.x afholder idrætsarrangement med elever fra Aars Skole.
5. Konsultation for 2. og 3.g.
- 5.-9. U-landsudstilling i klassetrinsauditoriet.
7. Rektor fortæller om vort etiske regnskab på Dronninglund Gymnasium.
7. Konsultation for 1.g.
8. 19 elever fra Østermarkskolen følger undervisningen i 1.g.
13. 22 elever fra Aars Skole besøger VHG.
13. 3.g'erne begynder på den større skriftlige opgave.
14. Elevbesøg fra Østermarkskolen.

21. Festlig juleafslutning og JULEFERIE indtil 9. januar 95.

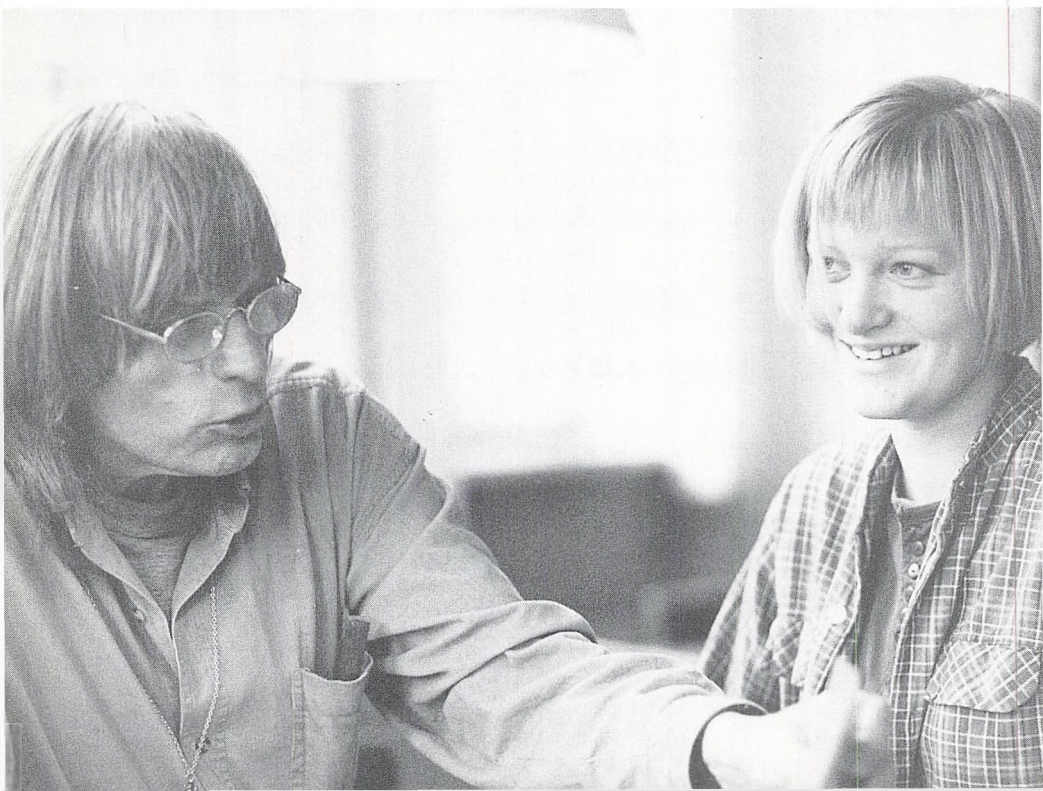
JANUAR:

12. Økonomichef hos Dania, Maja Christensen, er gæstelærer hos erhvervsøkonomiholdet og Ro.
13. Erhvervsøkonomiholdet er på besøg i Den danske Bank med Ro.
18. Besøg af 22 elever fra Aalestrup.
19. Erhvervsøkonomiholdet og Ro besøger Dania.
19. Besøg af 18 elever fra Farsø.
19. Fællestime: "Se musikken - hør skulpturen!". Musikalsk-visuel installation af kunstnerparret Claus Hvass og Birgitte Rode. Et interessant fænomen, men næppe bevidsthedsudvidende.
23. Orienteringsmøde for de kommende 1.g'ere. Ca. 250 mødte op.
26. Der nedsættes en arbejdsgruppe vedr. den nye ledelsesstruktur: LJ, PN, Ro, KH, Ho, Sm og Ba.
30. Elever fra Sortebakkeskolen, Nørager, besøger VHG.

FEBRUAR:

1. Elever fra Sortebakkeskolen besøger VHG.
2. Landmand Mogens Poulsen er gæstelærer i bio hos HJ og fortæller om økologisk landbrug.

Virtus Schade og Trine Krebs (Sjov II)

Skolefesten

2. Besøg af elever fra Løgstør Kommune.
8. Ekstra morgensamling. Up with People giver smagsprøve på deres forestilling i messecentret.
9. Nordjyllands Amts undervisnings- og kulturudvalg holder møde på gymnasiet.
10. Fællestime: Virtus Schade taler om sin far, Jens August Schade, som optakt til Teaterkredsens verdenspremiere på digterens satiriske syngespil "Sjov i Danmark" samme aften - og den næste med.
10. Tre hollandske lærere fra et gymnasium i Naardwijk ved Haag besøger VHG for at drøfte udvekslingsmuligheder med skolens lærere.
15. Besøg af elever fra Suldrup Skole.
15. Studieorienterende møde for 2. og 3.g.
16. Som led i gymnasieafdelingens årlige skolebesøg besøger fagkonsulent i rel. og fil., Johannes Iversen, VHG.
- 17.-26. VINTERFERIE.

MARTS:

1. Kontaktmøde med ledere, skolevejledere m.m. fra de afleverende skoler.
4. SKOLEFEST.

8. Spændende fællestime med Irish Actors Theatre Company med efterfølgende workshop for elever med engelsk på højt niveau.
- 10.-19. Studierejser for 2.g: 2.a: York og London med SK og Ro; 2.b: Sarcelles med AJ og IP; 2.x: London med GH og KT; 2.y: Köln med HC og OR; 2.z: Rom med LJ og HS.
17. Kulturminister Jytte Hilden besøger Aars for at tale om kulturpolitik i kommunalt regi og er på uformelt besøg på VHG for at se Per Kirkebys værker.
- 18.-25. Besøg fra venskabsgymnasiet i Sarcelles. Ekskursioner til Vesterhavet: Mårup Kirke, Rubjerg Fyr, Hirtshals Havn og Nord sømuseet; Aarhus: Den gamle By og Moesgaard; Aalborg. GJ på ekskursion med 3FY/1 til Aarhus Universitet.
20. Erhvervsøkonomiholdet i Aars Bank med Ro.
21. 2LaS på ekskursion med PS til Aarhus (Stenomuseet og Klassisk Arkæologisk Studiesamling på Aarhus Universitet).
23. Erhvervsøkonomiholdet og Ro besøger tekstilfabrikken Niki i Hammerum.
27. Fællestime med SANDY. Fire unge sydafrikanere fra Southern African Northern Denmark Youth Organization fortæller og viser lysbilleder om forholdene i Sydafrika.
28. GYMBAS - d.v.s. EDB-registreringen af bibliotekets bogbe-

Irish Actors Theatre Company

- stand - påbegyndes.
29. AJ på ekskursion til Aarhus med 3.aFr. Eleverne følger undervisning på universitetet, besøger kunstmuseet og ser Kieslowskis "Blå".
- 29.-30. GH på ekskursion til Bornholm med 3.g-geografi. Bl.a. virksomhedsbesøg på Rønne Fiskeindustri og Rønne Stenbrud. Desuden besøg på Rønne Museum, Hammershus og i Hasle. Eleverne laver servicecenter-undersøgelser og undersøgelser af forsk. byers historiske, geografiske og kulturelle forhold.
- APRIL:**
6. Direktør Preben Aaen, Aars Bank, gæstelærer hos erhvervsøkonomiholdet og Ro.
7. Per Kirkeby og Arne Fremmich (Myko) besøger skolen. Ideen om musikhuset drøftes, og der arbejdes videre med planer om at få permanente musiklokaler til VHG, ekstra undervisningslokaler, koncertsal og at tilgodese det lokale musiklivs behov, specielt musikskolens.
- 8.-17. PÅSKEFERIE.
20. JJ, CP og Sm udnævnes til inspektorer.
24. Bente Holm begynder at EDB-registrere bogbestanden i bogkælderen.
28. HJ, JJ og CP deltager i temadagen om pc'en og multimedia i undervisningen, arrangeret af Eva-konsortiet og Kommunedata i Aalborg.
- MAJ:**
3. Forårskoncert: Fra Haydn til ABBA og U2. Billedkunstudstilling i pausen.
4. Morgensamling: 50-årsdagen for befrielsen markeres. Hugo Jensen, Aars, beretter om befrielsesdagen.
5. Koret under ledelse af MH deltager i markeringen af 50-årsdagen for befrielsen i fredsskoven i Jenle Plantage.
10. 3.g'ernes sidste skoledag.

DIMMISSIONSTALE 1994

Kære studenter!

I er blevet studenter i det skoleår, hvor:

- Teaterkredsens forestilling hed CABARET og handlede om 30'ernes Tyskland, hvor jødeforfølgelsen vokser frem,
- hvor filmen "Schindlers liste" havde premiere, en film, der fortæller om jøder, som ikke blev ofre for 2. verdenskrigs massebord.
- I blev studenter det år, hvor rockgruppen "TV2" udgav en CD med nummeret "Det er samfundets skyld",
- jeres år er også det år, hvor lærerne sang på jeres sidste skoledag: "det er elevernes skyld".

I er også blevet studenter det år, hvor mobiltelefonen kom på mode - faldt i pris og blev hvermands eje - næsten da. Med denne lille lette tingest i lommen kan man komme i forbindelse med resten af verden let og bekvemt. Man kan selv ringe op eller blive ringet op - hvor som helst - og når som helst. Man oplever de nye muligheder, når man kan spadsere afsted på gaden i ivrig samtale over telefonnettet.

Mobiltelefon eller ej - de fleste af os har en telefon - og måske kan I ikke genkende til Villy Sørensens digt :

*Når telefonen ringer hele dagen,
er man til sidst ved at blive gal.
Når telefonen en halv dag ikke har ringet,
tror man der er noget galt med telefonen.
Når telefonen stadig ikke ringer,
tror man der er noget galt med verden:
man ringer for at høre om den står.
Når telefonen en hel dag ikke har ringet,
er man ved at blive gal.*

Digtet hedder "Kommunikation", og det er netop noget af det, som min tale til jer skal handle om.

"Cabaret" og "Schindlers liste" var aldrig blevet skabt, hvis ikke der i 30'ernes Tyskland havde været en leder, som i uhyggelig grad kunne kommunikere sit budskab til en hel befolkning. De systematiske folkemord i nazisternes dødslejre er udtryk for, hvad der kan ske, når en befolkning hjernevaskes. Lad mig også komme med et mindre blodigt eksempel: I Hitlers Tyskland havde man en retsregel, der sagde, at når to mennesker indgik en aftale, så var den bindende - man kunne ikke bare løbe fra aftalen. Det er der ikke noget mærkeligt i, men det er overraskende, at denne regel havde to undtagelser: Hvis aftalen kunne bevises at være indgået under tvang, så var man ikke længere bundet af aftalen, og den anden - overraskende - undtagelse betød, at hvis den, man havde indgået aftale med, var

jøde - ja så kunne man frit løbe fra aftalen. Måske husker I, at ombudsmanden i sit foredrag "Jura og Moral" netop brugte dette eksempel til at forklare os, at noget godt kunne være lovligt i betydningen, at reglerne er overholdt, uden at det, der herved sker, er moralsk og etisk forsvarligt.

Når en politisk ideologi kan få et samfund til at lave love, der ikke hænger sammen med moral og etik, så er det blandt andet, fordi befolkningen har været udsat for en kommunikationsform, der har vasket samvittigheden bort. Der fremstod en selvforståelse, sådan at hadet til de andre og kærligheden til sig selv kunne forklare og retfærdiggøre selv de grusomste handlinger.

Hvad har det nu med jeres fremtid at gøre? Jo, I er jo blevet studenter det år, hvor TV2 giver sangstemme til den fremmede i Danmark, som synger:

Jeg kommer med min mærkelig sprog, min mad og min kultur og et udseende du ikke kan li'. Stur, stur næse. Busket øjenbryn. Papkasse, Knald i låget, svær at forstå. Hva ska et lille land med kæmpe arbejdsløshed. Det er altså min skuld. Ja, det hele er hans skyld.

Den fremtid, der bliver jeres, er en tid, hvor nationens "prügelknaben" er flygtninge og indvandrere, - og man kan gyse ved tanken om en sammenligning med begyndelsen til det, der blev 2. verdenskrigs jødeforfølgelse. Rockgruppen benytter her en kommunikation i en rytmisk letspiselig form - men budskabet er ikke til at tage fejl af: Vi er nødt til at erkende, at Danmark er blevet en del af en meget stor verden. I stedet for at give indvandrere og flygtninge skylden for alverdens ulykker, bør vi leve med dem og være åbne for at lære af dem.

Tilbage til "TV 2's" rocktekst:

Jeg sidder her på Viby torv og sumper med en guldøl og en drøm som forlængst er forbi. Jeg er træt af mig selv, mit liv, min hund, min kat. Min kone har forladt mig. Hun er syg oveni. Jeg kan ikke klare at leve. Jeg kan ikke klare at dø. Jeg kan slet ikke klare mig selv. Jeg keder mig af helvedes til, jeg tror jeg går ud og slår en eller anden tilfældig ihjel. Det er samfundets skyld.

Ingen her ønsker for jer, at I skal blive manden på Viby Torv. Det ville være at svigte jer, hvis vi - jeres forældre og jeres snart forhenværende skole - ikke havde forventninger til jer - DET HAR VI - men det ville måske også være at svigte jer, hvis vi påstod, at begrebet arbejdsløs var afskaffet med jeres årgang.

Det bliver jeres opgave - og store udfordring - at få os til at tale med hinanden om begreberne fritid og arbejde på en anden måde. Begreberne - fritid og arbejde - er jo komplementære størrelser. Når du ikke er på arbejde,

har du fri; den, der har fri, har det netop i kraft af, at han ikke er på arbejde. Det slemme er, at når du ikke har arbejde, så er du arbejdsløs. Spørger man: hvad har den arbejdsløse? er svaret ingenting! Sproget har kun negative bestemmelser. Sprog og bevidsthed hænger sammen. Vort sprog, vores kommunikationsredskab har et hul her. Måske er denne mangel på positive ord en medvirkende årsag til de psykiske og fysiske lidelser, vi ser hos mennesker, som mister et arbejde. Vi skal lære at tale med hinanden om arbejdssituationen på en anden måde - de negative ord skal luges ud, og nye positive ord skal i stedet. Det er en af de opgaver, der venter jer.

Jeres opgave bliver at mindske afstanden mellem den, der har arbejde, og den, der ikke har, samt at mindske afstanden mellem den, der er dansk, og den, som er fremmed.

Uanset hvad I vælger at uddanne jer til, så har I i tilgift opgaven med at formindske afstanden. Jeres nu snart forhenværende skole kan ikke give jer løsningen, men jeg kan pege på et værdifuldt redskab - nemlig kommunikation. Vi skal tale sammen. Gennem samtalen når vi hinanden, og derfor kan vi gennem samtalen formindske afstanden. Når afstanden mellem dansk og fremmed - mellem den, der har arbejde, og den, der ikke har - skal gøres mindre gennem kommunikation, så skal to parter, der ikke har det samme udgangspunkt, til at tale sammen, og det er svært.

Vi bruger udtrykket "goddag mand, økseskaft", når vi vil udtrykke, at der ikke rigtig er opnået forbindelse. "Goddag mand, økseskaft" stammer fra et folkeeventyr. Hvis man gerne vil blive klogere på almene menneskelige begreber, kan det ofte være en god idé at søge viden i folkeeventyr. Eventyret om "goddag mand, økseskaft" - handler om kommunikation:

Der var engang en færgemand, som var meget tunghør. En dag var han kravlet op i et træ uden for sit hus og skulle hugge en gren af.

Da ser han et stykke borte to mænd komme ned mod færgestedet. Nu var det sådan, at han ikke brød sig om, at fremmede skulle lægge mærke til, at han var døv.

Derfor tænkte han ved sig selv: egentlig kan jeg jo nok vide, hvad de vil sige, når de kommer herhen. Først vil de spørge mig, hvad det skal bruges til, som jeg her hugger. Så svarer jeg: økseskaft! Så spørger de nok, hvor langt et stykke gren, jeg skal bruge. Dertil svarer jeg: op til denne her knast! Derefter kommer de nok frem med deres ærinde og beder om at måtte låne min båd for at ro over vandet, så de slipper for den lange omvej. Til det svarer jeg: hun er læk! Når de ikke kan få båden, vil de sikkert låne mine heste. Og så svarer jeg: de er med føl begge to! Når de altså heller ikke kan få dem, så vil de nok spørge om, hvor vejen går ind til byen. Dertil svarer jeg: oppe mellem de to piletræer!

Nu var de to mænd et par unge karle, der havde hørt, at færgemanden havde sådan et par kønne døtre, og det var dem, de var kommet for at besøge.

"God dag, mand!" sagde de.

"Økseskaft!" sagde manden.

"Gid det sad i din hals!" sagde den ene af karlene.

"Op til denne her knast!" svarede manden.

"Er din kone hjemme?" spurgte den anden.

"Nej, hun er læk!" sagde manden.

"Hvordan har dine døtre det?" råbte de så.

"De er med føl begge to!" svarede manden.

"Å, gid du var hængt!" råbte de to karle.

"Oppe mellem de to piletræer!" sagde færgemanden og pegede.

Og så gav han sig igen til at hugge løs.

Her bliver der ikke formindsket nogen afstand. De samtalende når slet ikke hinanden. Hvorfor går det så galt? Fordi manden har lukket af på forhånd - har bestemt sig - han befinder sig et ganske præcist sted, og der kan de andre møde ham og absolut ingen andre steder. Når afstanden på forhånd er stor, kan man ikke mødes i samtalen udelukkende på den ene parts præmisser.

3 år i gymnasiet har givet jer viden om forhold, der er anderledes - vi kan ønske for jer, at I også har fået forståelse for, hvorfor at noget er anderledes. Vi kan ønske for jer, at den faglige viden, som I har slidt jer til i gymnasiet, kan give jer indlevelsessevne, forståelse, tolerance, sådan at I kan bryde nogle af de usynlige grænser, der blokerer mellem mennesker. Og husk så: den store fare er ikke menneskenes ondskab, men de gode menneskers tavshed.

Så til slut noget om den fremtid, der venter jer. Man har aldrig kunnet forudse fremtiden. Men inden for de sidste 5-10 år er der sket så drastiske ændringer i den hastighed og det omfang, hvormed forandringer finder sted, at der principielt er tale om en helt ny situation. Færre og færre kan nøjes med at gøre, som man oprindeligt har gjort og hidtil har klarer sig godt med. Det er i den virkelighed, I skal ud og uddanne jer. Den studerende må i langt højere grad end tidligere i denne nye situation sidde ude på kanten af stolen, aktivt lyttende, aktivt formulerende og tilrettelæggende sit eget studieforløb, sin egen fremtid. Derfor kan den studerende ikke sidde tilbagelænet velforbereget og afvente lærerens ankomst og forelæsning for så at gå videre til næste forelæsning for sidst på dagen at tage hjem og læse på lektien til næste dag. Det er ikke tilstrækkeligt. Man skal nok få sin eksamen, men en eksamen er i sig selv ikke nogen garanti. En eksamen er et øjebliksbillede på et menneskes livsvej, og man kan ikke henvende sig til en læreanstalt og sige: den duede ikke. Det er dig, der skal gribe mulighederne og tage ansvaret for, hvad du konkret selv gør. At være studerende i fremtiden vil sige at arbejde med, og at arbejde med er at tage et ansvar. "Alle mennesker er genier", siger den svenske forfatter Per Olov Enquist. "Vi har et pund at forvalte. Vi er en del af en civilisatorisk proces. Vi kan ændre på os selv og samfundet. Vi har et personligt ansvar."

Og så er jeg tilbage ved udgangspunktet:

Er det elevernes skyld?

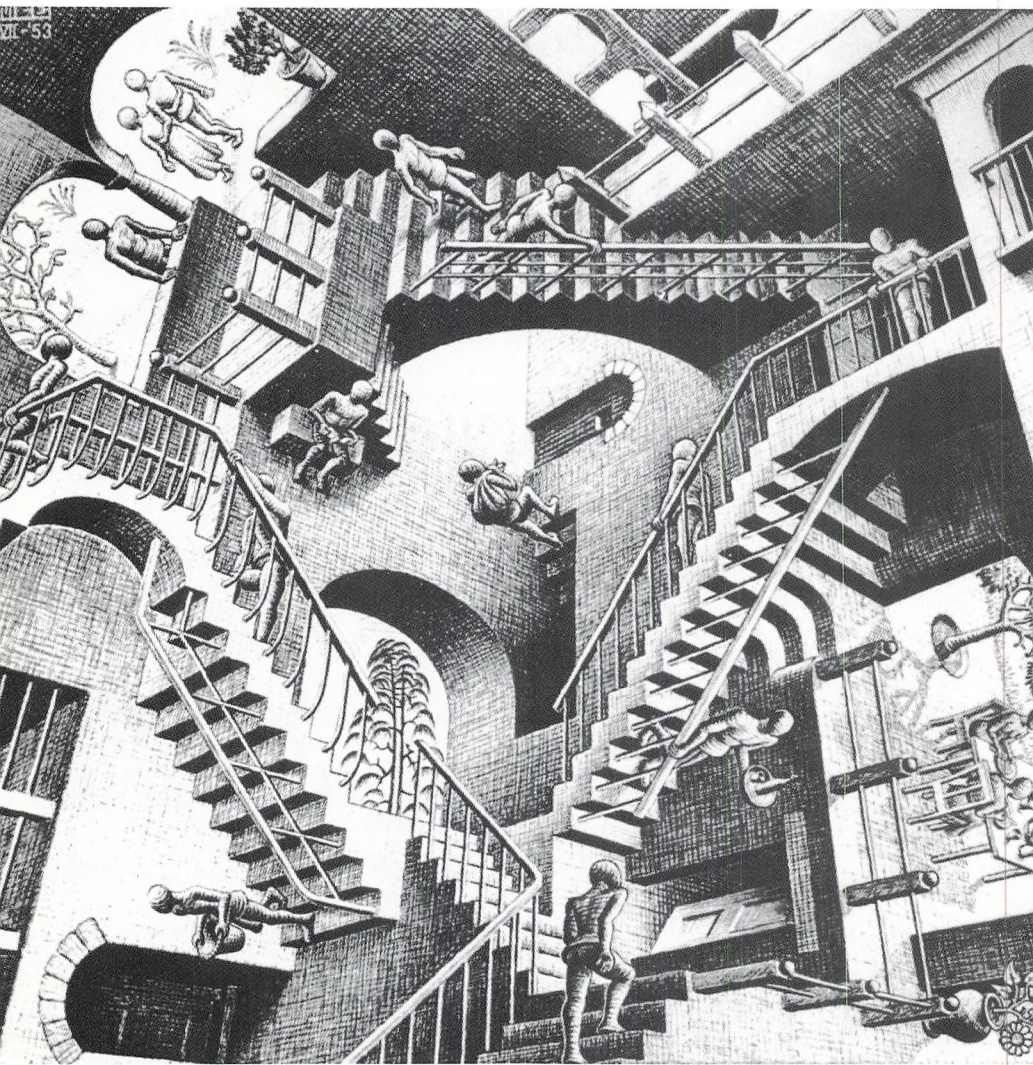
Er det lærernes skyld?

Er det samfundets skyld?

Formuler jeres drømme, tag et ansvar og vær med til at forme fremtiden.

LYKKE TIL!

Kirsten Holmgaard Jakobsen

M. C. Escher: Relativitet (1953)

STUDENTERTALEN 1994:

HUSET MED DE TUSINDE DØRE

Denne tale appellerer til lytternes fantasi og egner sig ikke til, at man sover i timen.

- S: - Vi har besøgt et hus med tusinde døre.
M: - Vi var mange små mennesker med løsthængende underkæbe og vidt-åbne øjne, som mødtes foran indgangsporten.
S: - Huset var særegent og nemt at komme ind i.
M: - Hver gang man trådte ind i et nyt rum, smækkede døren i bag os og var umulig at genåbne.
S: - Der var ingen anden vej end fremad.
M: - Men hvert værelse havde en dør der stod på klem og indbød til nye opdagelser.
S: - Det første værelse man trådte ind i, var et lyserødt pigeværelse.
M: - Ja, det mindede mest af alt om et velarrangeret dukkehjem.
S: - Det var indbydende, pirrede øjet og øret, lokkede med sol, strand og festligheder under hyttens tag.
M: - Vi gav slip på dørhåndtaget for at komme tættere på.
S: - For at føle, lugte til og smage.
M: - SLAM! - Døren smækkede i bag os.
S: - Men end ikke det høje brag vakte nogen utryghed.
M: - Døren i den anden ende af værelset og rummet i sig selv var mere spændende.
S: - Rummets venlige og behagelige atmosfære kom med tiden til at virke lidt sødladen og omklamrende.
M: - Derfor virkede den ukendte halvåbne dør så meget desto mere tiltrækkende.
S: - Vi bevægede os nu fra rum til rum, fra oplevelse til oplevelse.
M: - Med nederlag og sejre mellem hinanden.
S: - Indimellem var der værelser, der virkede uigennemtrængelige.
M: - Hvor håbløsheden og angsten blev altovervældende.
S: - Lysten til at knuse vinduets rude, forsvinde ud over marken, tog til.
M: - Men hver gang vandt nysgerrigheden, og den næste udfordrende dør blev åbnet.
S: - Et vigtigt rum var spraglet.
M: - Regnbuens farver slog os imøde.
S: - En dunkende rytme og et virvar af følelser beherskede os.
M: - Gnister føg gennem luften, og had og kærlighed - sorg og glæde - blev uadskillelige.
S: - Her oplevede vi intensiteten i mødet med det fremmede menneske, der blev en uvurderlig ven.
M: - Her var nuet det endegyldige - og begreber som før og efter fortabte sig i tågerne.
S: - Da vi fortumlede gik videre til næste værelse og hørte døren smække bag os, forvandlede forvirringen til en erkendelse af fællesskabets betydning.

- M: - Kaos var blevet til Kosmos, og individ og helhed var fasttømret som værdier.
- S: - Så vidt vi ved, er himmelen blå.
- M: - Og under den himmel groede de grønne spirer og udviklede sig helt forskelligt.
- S: - Tidsler, roser og fandens mælkebøtter, mellem hinanden.
- M: - Gødningen kom blandt andet fra værelset, domineret af den kølige majestætiske blå farve, og af en stor scene.
- S: - Scenografien var udført med omhu efter den enkelte instruktørs personlige smag.
- M: - Vi -
- S: - Skuespillerne -
- M: - lærte med tiden at frigøre os fra manuskriptet og rette ryggen.
- S: - Atmosfæren her lærte os om autoritet -
- M: - faglig ekspertise
- S: - og intellektuel udvikling.
- M: - I huset har hvert enkelt rum indeholdt ting, der fristede til nærmere undersøgelse.
- S: - Men efter en stund drev nysgerrigheden os hver gang videre mod den næste dør.
- M: - Det næste rum -
- S: - og de nye muligheder.
- M: - Nogle har hastet gennem huset,
- S: - som middelsvære tanks på larvefødder.
- M: - Andre har dvælet ved detaljerne
- S: - og måske derved fået en større forståelse for helheden.
- M: - Vi bilder os ikke ind, at vi har haft magt til at ændre rummene.
- S: - Men håber dog, at vi har evnet at flytte enkelte nipsgenstande
- M: - og sætte aftryk i gulvtæppet.
- S: - Vi står nu foran den sidste dør - imponerende og rigt udsmykket -
- M: - Den ligner en yderdør og bliver nok den sværeste at åbne.
- S: - Huset har repræsenteret en tryghed -
- M: - en glæde
- S: - og forskelligartede oplevelser.
- M: - De store vidder skræmmer med deres uoverskuelighed,
- S: - men som sædvanlig får nysgerrigheden overtaget.
- M: - Hånden lægges - lidt vemodigt - på dørhåndtaget
- S: - og huset med de tusinde døre, de tusinde muligheder forlades.
- M: - Bag døren er vores veje endnu ikke fastlagt,
- S: - men en rejse på tusinde mil må som bekendt begynde med ét skridt.
- M: - Så lad os åbne døren med håbet og idealerne i behold.
- M: - TILLYKKE MED EKSAMEN!
- S: - LYKKE PÅ REJSEN!

Sofie Mathiesen og Morten Rasmussen

Et helt nyt liv (duet)

*Jeg kan vise dig alt
denne strålende verden
hør, prinsesse
hvornår har hjertet sidst bestemt
for dig?*

*Jeg kan åbne dit blik
fra mit flyvende tæppe
ja, du fatter det næppe
alt det som vil vise sig*

*Et helt nyt liv
et nyt fantastisk perspektiv
ingen der siger "nej"
og standser dig
og si'r at vi kun drømmer*

*Et helt nyt liv
en verden som er ny for mig
heroppe i det blå
kan jeg forstå
at verden kan forandre sig
med dig*

*Helt utroligt syn
stige opad og dykke
tårnhøj, svimlende lykke
mens vi svæver gennem sky'ne*

Et helt nyt liv

*Luk nu øjnene op
og hundredtusind ting at se
Bare vent, der er mere*

*Jeg er et stjerneskud
som fløj herud
at vende om er ingen god idé*

*Et helt nyt liv
Verden lukker sig op
Hvor det utroligste kan ske
Hvert sekund fascinerer*

*Ud i det himmelblå
der' nok at nå
lad mig få
et helt nyt liv med dig*

*Et helt nyt liv
Et helt nyt liv
En helt ny vej
En helt ny vej*

*Så tag med mig
Et dejligt sted
For dig og mig
Et helt nyt liv
En helt ny vej
For dig og mig*

Et helt nyt liv

(Sunget af Søren Launbjerg og Louise Norby)

Niels Højlund og Per Kirkeby

DENNE MÆRKEDELIGE FORBINDELSE

Fhv. formand for Kulturfonden Niels Højlungs tale ved indvielsen af skolens indgangsparti, november 1994.

Jeg siger mange tak for invitationen til at komme her i dag. At det kunne lade sig gøre var sådan nogle rent praktiske omstændigheder. Jeg skulle alligevel til Nordjylland. Og så var det jo ikke så vanskeligt at stikke inden-om i Aars. Og jeg har længe gerne villet se, hvad der var kommet ud - ikke bare af vore penge - men af dette samarbejde mellem Vesthimmerlands Gymnasium og Per Kirkeby. Når jeg står her - selv om jeg altså absolut kun er forhenværende, og den rigtige formand sidder dernede - så har det nok noget at gøre med, at jeg jo altså var medansvarlig for, at bevillingen blev givet til indgangspartiet her til gymnasiet i Aars. Så har jeg altså også fået lov at sige nogle ord i den forbindelse.

Kulturfonden var, i hvert fald i de fire år, hvor jeg havde med den at gøre, i dens eksperimentale fase kan man sige, da var den jo skiftevis skældt ud, så fra den ene og så fra den anden side. Snart var der det galt med Kulturfonden, at vi var alt for langt ude i de radikale gymnastiksale, hvor man formodes at have halm i træskoene og ikke at have oplevet noget musikalsk siden engang i 1850. Det var den ene fejl. I næste øjeblik gav vi bevillingen til noget, som alle de meget fine kunstkyndige sagde: "Jamen, det er jo slet ikke Kulturfondens opgave! Det må være Kunstfondens eller noget andet, for det er alt for meget kunst!" - Og kunst er jo på en eller anden facon så ikke kultur. Men vi prøvede sådan nogenlunde uanfægtet at trampe vores sti frem, som det nu passede os, og var jo altså beskyttet af vores uafsættelighed i den periode vi så sad.

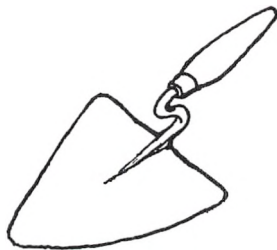
Og når vi gik ind i processen her og gerne ville gøre det, så var det ikke bare, fordi vi lige stod med en slant penge i den sidste ende, som vi skulle have afleveret et eller andet sted - det gjorde vi også - men der var mange andre steder, vi kunne have afleveret dem. Når vi gjorde det her, så var det såmænd heller ikke specielt af hensyn til, at det var en af landets store internationalt berømte kunstnere, som var involveret i sagen. Vi havde jo med flid noteret os, at Per Kirkeby fik såmænd ikke noget specielt økonomisk ud af det her.

Men det der interesserede mig og de andre medlemmer af Kulturfondens bestyrelse - for jeg tror nok, at det her var en sag, vi var ganske enige om - det var, at der altså på en eller anden mærkelig vis er opstået denne forbindelse mellem kunstneren Per Kirkeby, kendt her, kendt i udlandet, professor det ene og det andet sted, og hvad ved jeg - en eller anden mærkelig forbindelse lige netop mellem ham og så først gymnasiet i Aars, og nu ser jeg til min glæde også byen Aars, at der er et eller andet sat i værk dér. Det var den ene grund.

Det er nemlig en af de ting, jeg holder meget af ved mit fædreland, det er at det aldrig rigtigt er til at sige, hvor det sneer. Det er det ikke i fysisk henseende, men det er det altså heller ikke i en overført betydning. Hvor du kommer i dette land, så er der pludselig et eller andet helt specielt, som man slet ikke ville forvente at finde. Så langt ude på landet som Aars Gym-

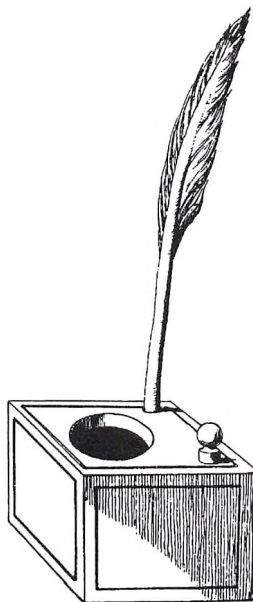
nasium ligger. Så langt ude i provinsen, som det jo er, set fra en vis del af landet. Det er jo egentlig meget mærkeligt, at man altså skal fortælle kunstinteresserede og kunstsribenter og den finkulturelle elite i hovedstaden, at hvis de vil se væsentlige værker af Per Kirkeby, så må de faktisk tage til Aars. - De vil først spørge: Hvor ligger det? Og det var altså denne proces, vi gerne ville støtte. Vi ville gerne, da der nu var brug for det, give vort lille bidrag til, at denne proces kunne fortsætte. For i al sin - vel egentlig - tilfældighed som det startede, er det jo blevet til et langvarigt og godt bekendtskab mellem Per Kirkeby og gymnasiet her - og nu altså også byen, som vi sandelig håber vil blive ved og medvirke til, at hele byen Aars nu også bliver præget af, at en væsentlig kunstner i tiden giver sit bidrag til, at vi kan se vore omgivelser i et nyt lys, sansede dem på en anden måde, fordi det er jo det, der bl.a. sker, når vi møder de kunstneriske fænomener, at så bliver sanserne lukket op på en anden facon.

Den anden grund til at vi gerne gik ind i denne proces, det var, at vi havde en stærk fornemmelse af, at både som det har været hidtil og som det skulle være specielt med indgangspartiet, så kunne det her slet ikke lade sig gøre, hvis der ikke var en pedel, som efterhånden var blevet positivt interesseret i sagen, hvis der ikke var en lokal opbakning, hvis der ikke var håndværkere her på stedet, som ville gå ind i det. Og det var lige netop dette samarbejde, mellem kunstneren og folk af yderst jordnær praktisk art her i Aars vi gerne ville være med til at stimulere, så langt som vi nu kunne gøre det. Og jeg håber altså, at de midler vi er kommet med, må blive fulgt op af andre midler. Jeg ved ikke, om det skal være Kulturfonden, det har jeg virkelig ingen som helst indflydelse på, men at de bliver fulgt op af midler i fremtiden, sådan at denne bringer kunst ind i vore daglige omgivelser, anbringer de kunstneriske ting dér, hvor vi alligevel færdes og har lyset og luften, solen, mørket, skyerne, blæsten omkring os hele tiden, at anbringe de kunstneriske fænomener lige netop i denne sammenhæng, den proces håber jeg vil fortsætte, og jeg håber meget, at I her i Aars mere og mere vil skatte på, at der er sat noget igang, der - lige som rektor sagde - som en anden kerneprocess ikke kan standse igen. Tillykke med det og tak, fordi vi måtte give vores lille bidrag til det.

TAK TIL DEN AFGÅENDE REDAKTØR

Dette årsskrift er det 10. årsskrift, som Palle Rønne Møller har haft hovedansvaret for, og her ved 10 års-jubilæet har RM ønsket at holde op og overgive hvervet til en anden.

I den anledning skal der lyde en varm tak for det store og engagerede arbejde, som Palle har lagt i udgivelsen af årsskriftet i løbet af de sidste ti år. Ved siden af de bekendte årsskrifter har Palle også været drivkraften bag udgivelsen af det fornemme skrift, som udkom ved skolens 25 års jubilæum.

Det er blevet til mange spændende og interessevækkende sider i årenes løb: - mange af siderne har Palle selv skrevet, og en del artikler har han bedt andre om at skrive, men bag det hele ligger Palles opfindsomme ideer og hans sikre stilvalg. VHG har derfor kunnet glæde sig over at have en årlig udgivelse, hvor idé, udtryksform og layout har dannet en flot helhed. Palles kærlighed til kunsten har i særlig grad sat sit præg på årsskrifterne, og mange har kunnet hente viden, inspiration og indsigt fra hans artikler om kunsten på VHG.

Hjertelig tak til RM og velkommen til JF, som bliver den nye redaktør.

Kirsten Holmgaard Jakobsen

EURO-KLASSE I ATHEN

5.-12.11. '94

Lørdag d. 5. nov., meget tidligt om morgenen, tog vi (Lasse og Ester-Hele-
ne, 2.a; Maria, 2.b; Lotte, 2.x; Carl, 2.z; og Anna Hagens) afsted mod
Athen for at deltage i "Euro-klassen". Vores tur startede helt perfekt med,
at 4 af os stod i Athen og manglede vore kufferter. En halvsur græker oply-
ste os efter en times venten om, at de sandsynligvis stod i Amsterdam. De
ankom heldigvis dagen efter.

De andre deltagere var fra Holland, Belgien, Polen og Grækenland (i alt
28 + lærere), og overskriften var "Europa i det 20. århundrede". Lærerne
skiftedes til at holde lektioner eller lave oplæg om forskellige emner - alt
foregik selvfølgelig på engelsk. For at nævne et par eksempler: vi snakke-
de om Den kolde krig, Racisme/nationalisme og EU. Det kan nemt lyde
overfladisk, men det var med til at give et overblik over det Europa, vi lever
i. Indimellem blev der også tid til diskussioner, hvor man af og til tydeligt
kunne mærke forskellene mellem os. Bl.a. var der ingen andre, der egent-
lig syntes, at der var nogen grund til at diskutere eventuelle negative kon-
sekvenser af EU, for det var bare os danskere, der bekymrede os unødigt!

Selvom der stod historieundervisning på programmet, var det kun en del
af arrangementet. De fleste dage havde vi først undervisning om formid-
dagen, og om eftermiddagen var vi på udflugt. Vi så selvfølgelig Akropo-
lis og noget af Athen, men vi var også på længere udflugter, bl.a. til Del-
phi. Her hørte vi en masse om Grækenlands historie, men meget af tiden
gik med at snakke indbyrdes. Kodeordet var "integration", og det gik over
al forventning. Ud over udflugterne, hvor vi lærte lidt græsk historie, var
der nogle flere sociale arrangementer. Bl.a. spiste vi to aftener på græsk
taverna, og af andre aktiviteter kan nævnes, at vi deltog i valgfag på sko-
len (jeg er blevet ekspert i at danse græsk folkedans!) og så en korkoncert.
Derudover havde vi godt vejr (en dag kunne man gå i shorts), hvilket gjor-
de det endnu sværere at vende hjem til november i Danmark! Hele ugen
var vi privat indkvarteret. Godt nok var vi ikke forberedt på det hjemme-
fra, p.g.a. problemer med fax-kommunikationen, men jeg tror helt klart, at
det var en fordel. Vi var ikke "hjemme" særlig meget, men alligevel fik vi
en chance for at opleve Grækenland lidt indefra - for sandsynligvis både
første og sidste gang. Vores værter deltog også i en lille del af programmet.

Efter at have oplevet lidt af det græske skolesystem og den græske
opdragelse, er man pludselig mægtig glad for at bo i Danmark. Begge dele
er efter vore normer forældede. Hvis man overhovedet vil have en chance
for at videreudanne sig, er det nødvendigt at få privatundervisning i
mindst ét fag, også selvom vi var på en af de bedste privatskoler i Athen.
Mht. opdragelse har de overhovedet ikke den samme frihed som os. Vi
mærkede det ved, at de passede på os på alle tænkelige måder, for de
græske unge (som konstant blev kaldt børn) var overhovedet ikke vant til
f.eks. at få lov til at gå på shopping alene. De mente det selvfølgelig godt,
men af og til var det bare for meget.

Det er heller ikke almindeligt at drikke; i hvert fald sker det kun i smug.
Den sidste aften var der fest på skolen, og der blev serveret ouzo og whi-

Euro-klassen

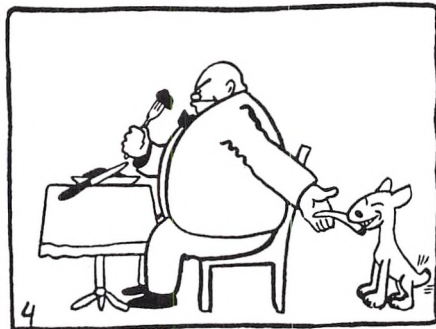
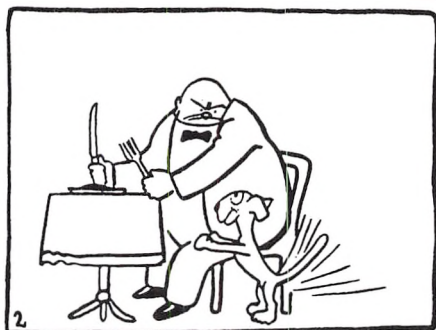
sky for lærerne. Til eleverne var der sodavand! Det var kun de græske elever, der ikke syntes det var "lidt" mærkeligt! Efter festen, hvor landene skiftedes til at underholde, var vi på diskotek (mange af grækerne måtte ikke komme med), og derfra fortsatte vi til lærernes hotel, hvor vi ventede ca. 1 1/2 time, før vi blev kørt til lufthavnen meget tidligt om morgenen.

På vejen hjem blev vi heller ikke sparet for uheld, for p.g.a. tåge blev vi forsinkede, så vi landede for sent i Amsterdam og ikke nåede flyveren til Billund. Vi måtte via Kastrup hjem og ankom ca. 4 1/2 time senere end beregnet. Rejseguderne var simpelthen ikke med os på den tur!

Det var dog langfra nok til at spolere turen, der var alletiders. På trods af kulturforskellene oplevede vi en stor gæstfrihed hos grækerne og fik en masse nye venner rundt omkring i Europa. Jeg var glædeligt overrasket over, at det gik så godt med at snakke med de andre, men alle var selvfølgelig også indstillede på det. Det eneste, jeg *ikke* savner, er trafikken i Athen; den er et kapitel for sig. Måske er det det berømte sydeuropæiske temperament, og det lyder, som om hornet har sat sig fast hos halvdelen!

Ideen med Euro-klassen er fantastisk god, og det eneste minus er faktisk, at det er en skam, at så få får chancen for at deltage.

Maria Harbo Andersen, 2.b

Robert Storm Petersen, B.T., 8. 2. 1919, under overskriften: "Hvorledes Storm løser et vanskeligt Ernæringsproblem".

MÅ VI SÅ FÅ NOGET RO!

Efter i adskillige årtier at have ligget i læ for storme og modestrømninger fra den store verden, har gymnasieskolen i det sidste tiår gennemgået en rivende udvikling.

Den gamle gymnasieskole var karakteriseret ved stor stabilitet på næsten alle områder:

Organisationen lå fast. Rektor havde stort set hele den formelle beslutningskompetence, men indgik klogeligt i en dialog med lærerne om skolens politik og tog kun beslutninger mod markante lærerflertal, hvis lærerne optrådte uansvarligt, og det var sjældent tilfældet.

Elever, der søgte gymnasiet, var stort set velmotiverede, velopdragne og pligtopfyldende unge mennesker, der forberedte sig og ikke svinede skolen til med madpapir og lignende.

Pædagogikken var altovervejende traditionel klasseundervisning, der kun lejlighedsvis varieredes med gruppearbejde. Dialogen mellem lærer og elev i hele klassens påhør var altså det bærende element.

Sådan er det ikke uden videre mere. Inden for det sidste årti har vi på VHG og på alle andre gymnasier i landet oplevet, hvordan nye vinde blæser. Jeg nævner blot de store ændringer, der er kommet til os udefra:

Gymnasiereformen, der indførte nye fag og gav eleverne større valgfrihed, men samtidig skabte en mere splittet skole. F.eks. er der ikke mere tale om at en klasse går samlet til eksamen i en række fag. Nej, hver enkelt elev har sit helt personlige eksamensprogram.

§ 24 timer (svarende til den ø-tid, folkeskolens lærere for tiden forsøger at slippe af med), der betyder, at alt det, en lærer laver ud over det vigtigste, undervisningen, skal gøres op og indregnes i arbejdstiden. For eksempel burde jeg ifølge overenskomsten honoreres for at skrive denne artikel. Om jeg bliver det ved jeg ikke. Og iøvrigt er jeg, i praksis, hamrende ligeglad.

Hertil kommer: indførelse af computerteknologien i undervisningen - uden tilstrækkelige bevillinger, indførelsen af nye undervisningsformer som differentieret undervisning, skrivepædagogik, nye opgavetyper generelt og i stort set alle fag, metoder til at tackle nye elevtyper, øgede, strammere pensumkrav etc.

Lokalt på skolen har vi på eget initiativ iværksat: klasselærerordning, klassemøder, sprogcafé, kurser i ny pædagogik, etisk regnskab, nye tiltag i den interne kommunikation, møder med repræsentanter for folkeskolen, overgang til udveksling med udenlandske skoler for alle klasser, en 1.g introduktionsuge etc. - samtidig med at næsten alle gamle aktiviteter i skoleårets løb er bibeholdt.

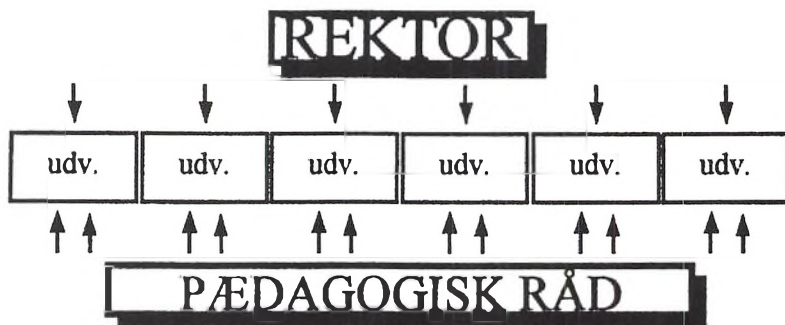
Den sidste store ændring gælder skolens organisation. Denne ændring kommer ikke, fordi vi på VHG har ønsket det. Vi har nærmest været imod, fordi vi har holdt af at arbejde i den gamle flade struktur, hvor alle, der gad, på lige fod samarbejdede i respekt for hinanden, og hvor hver enkelt tog sig af det man havde mest lyst til og var bedst til.

Jeg er ked af at måtte sige det, men vi har fra centralt hold fået pålagt en ny ledelsesstruktur, som ikke umiddelbart står til at ændre, således at vi

nu ikke blot har én leder, men også en halvleder og 3 mellemledere. Med andre ord en hierarkisk opbygget ledelsesstruktur, med en rektor i toppen, en ledende inspektør lige under og 3 inspektører, kaldt inspektør 2-5 herunder. Godt nok har erhvervslivet for længst indset, at en sådan struktur er usmidig og hæmmer engagementet, og godt nok stemte et flertal af landets gymnasielærere mod den nye ledelsesmodel ved en urafstemning om emnet. På VHG var nej-procenten vist tæt på 100. Ikke desto mindre er den i dag en realitet. De fire inspektører er i skrivende stund ansat. Hvem de er, kan ses på lærerbilledet her i årsskriftet. Derimod står det ikke helt klart, hvad de skal lave.

Når noget sådant sker, må man se at finde en løsning, der afbøder de værste skadevirkninger, og den blev fundet i et udvalg med lærer- og ledelsesrepræsentanter. Dialogen er jo, byder VHGs tradition, det eneste sværd, der kan hugge den slags gordiske knuder over. Udvalget barslede efter et langt, sejt, men også positivt arbejde med et forslag til ny struktur på skolen, der vandt tilslutning hos både lærere og ledelse.

Efter Budstikken:

Ideen er, at både rektor, som stadigvæk formelt kan bestemme næsten alt på en skole, og pædagogisk råd, der ifølge vores husaftale skal høres i alle vigtige sager, overdrager kompetence til udvalg, hvori der sidder repræsentanter for ledelsen, lærerne, eleverne og det teknisk administrative personale.

Udvalgene er altså på hvert deres område højeste myndighed, men har forbindelse til både ledelse og pædagogisk råd. På den måde håber vi at kunne modvirke den usmidige hierarkisering og bureaukratisering, den centrale model lægger op til. Strukturen er ikke uproblematisk, men den er demokratisk og giver mulighed for at holde fast i dialogen mellem de forskellige grupper på skolen.

Det er klart, at der i forbindelse med alt det ovennævnte har været afholdt et hav af møder, og i hvert fald oplever jeg, at hverdagen er mindre smidig end tidligere. Det skyldes delvist de krav, som et mere kompliceret samfund i rivende udvikling helt naturligt stiller til en skole. Den udfordring tager vi gerne op, det er vores arbejde, vores spændende arbejde. Men det skyldes også, at vi undertiden bliver pålagt noget firkantede strukturer oppefra, og det er irriterende og frustrerende. Det er som om nogen deroppe ikke kender gymnasieskolen og ikke har tillid til, at lærere og elever kan finde ud af tingene sammen i frihed og ansvarlighed, og det er direkte farligt, for dermed risikerer man at underminere det engagement, som bærer en god skole.

Derfor får den gamle, let irriterede, halvt aggressive lærerbemærkning: -"Må vi så få noget ro!" en dobbeltbetydning. Den bruges stadig for at skaffe arbejdsro i klassen, men den er mindst lige så aktuell henvendt til de myndigheder, der fastsætter rammerne for gymnasieskolen, herunder VHG.

Hans Peder Nielsen

DEN NYE A·B·C MYREBOGEN.

AF EN SKOLEMAND

*Se, du er af fornem Menneskeslægt,
og Myren er kun et lille Insekt;
men slittig den bruger de ringe Kræfter,
og det skal du lære at gøre den efter.*

 GÅK TIL MYREN OG BLIV VIIS

Salomons Ordsprog 6.6.

GAK TIL MYREN OG BLIV VIIS!

Forleden faldt jeg over en gammel skolebog. Af en skolemand. Den var godt nok tynd, men alligevel fuld af gods og i 28de oplag, angivet således: 761-800de Tusinde og autoriseret af Københavns Skoledirektion og Landemoderne. Bogen hedder den nye ABC. Myrebogen (H. Hagerups Forlag, København). Årstal ikke oplyst.

Så er det man tænker: Hvad tænkte egentlig Storm-P, ham med Ole Bole ABC, fik han også scoret kassen ved den lejlighed, eller var det først senere?

For undertegnede i 40'erne var det Storm-Ps ideologi, der gjaldt både i skolen og i fritiden, nemlig den omtalte Ole og Peter og Ping i Søndags-BT. - First class! Selv om københavneriet tilsyneladende har haft en finger med i spillet, og Storm-P måske ikke fik halen klippet af ved den lejlighed, så afslører oplagstallene og Myrebogens tilsnit, at mange unge mennesker vest for Valby Bakke har fået deres første dannelse her. Bogen har et efterskrift, der ikke stikker noget under katederstolen:

Myrebogen

*Ude i Granskoven ser man somme Steder store Bunker af visne Grannaa-
le ligesom smaa Høstakke; det er Myreboliger, og de smaa Dyr, som i tu-
sindvis bor der, har selv baaret hver lille Stump til og ved forenede Kræf-
ter opført Bygningen, der indeni bestaar af mangfoldige Gange og Rum,
saa man kan vide, at det har været et stort Arbejde for saadanne Smaadyr.
Men Myrerne er ogsaa meget flittige; altid ser man dem løbe af Sted, altid
har de travlt. Derfor har man den Talemaade "saa flittig som en Myre",
og den store Kong Salomon sagde: "Du dovne, gak til Myren, og bliv viis!"
Han mente dermed, at alle dovne Mennesker, som ikke gider bestille noget,
skulde lære af Myrerne at bruge Tiden til nyttigt Arbejde, saa kan der ud-
rettes store Ting, om ogsaa Kræfterne er smaa. At læse i ABC er ogsaa et
Arbejde. Først maa man lære Bogstaverne at kende, saa at lægge dem
sammen til Stavelser og Ord, dernæst at forstaa, hvad Ordene fortæller.
Derfor maa man være flittig som en Myre, hvis man skal lære sin ABC til
Gavns. Mon du nu kan regne ud, hvorfor denne Bog hedder **Myrebogen**?*

Som man kan se, er hensigten klar: man skal krybe, før man kan gå. Gå fra de små ting til de store ting. Men de store ting præger ikke just bogen. De kommer først senere. Som en belønning, når man kan den udenad. Den starter med indøvelse af selvlud og medlyd, efterhånden med tilhørende ordremser af typen: *Stolpe, gylp, Skalp - Pult, Bolt, galt, Helt, vælt, sylt - Pilk, Ulk, Dolk, Falk, Mælk* og udtryk som: *Et vildt Skud. Et mildt Blik. Et fuldt Glas. Et goldt Træ. Et koldt Bad. Et fyldt Rum. Et dulgt Suk.* På et passende tidspunkt kombineres udtrykkene: *En Negl paa en Taa. Et Sejl paa et Skib. Et Segl paa et Brev. En Fejl paa en Tavle.* Eller: *tab din Kop. Løb i en Ruf. Hop om Kap. Et net Fif. Løb hen og puf til ham. Kom med min Kæp.* - Nogle gange slår teksten over i poesi: *Gør Hun-de-huset lidt lunt i Stand/naar Sne-en fy-ger fra Ta-ge,/og glem ej Tru-get med Drik-ke-vand/ i de brændende Som-mer-dage.*

Flugten til Amerika, ill. Alfred Schmidt

Som den kvikke læser allerede vil have regnet ud, så ender Myrebogen med en række rørende eller moraliserende småhistorier, som det vil føre for vidt at citere her. Og når man til sidst lukker Myrebogen i, er der ingen tvivl om, at man kan læse. Ellers skulle man være noget af et skarn.

Men her er det, at en anden bog dukker op i horisonten inde i ens hoved. Det er Chr. Winthers: "Flugten til Amerika", der blev udgivet som børnebog nogenlunde samtidig med Myrebogen. Mit slidte eksemplar er fra 1947, men det er 10. oplag, og bogen er trykt i 110.000 eksemplarer, står der.

"Flugten til Amerika" handler som bekendt om drengen Peter der ser tilbage på sit unge liv, da han havde "Ben i Panden" og kun forstod sig lidt "paa Forstanden". Da han har fået bundkarakter i skolen, skældt ud af sin mor og er blevet svigtet af bagerens Rikke, vil han i sin forurettelse flygte til Amerika med lillebroderen Emil. Amerika beskriver han som den rene utopi. - Hvor har han det dog fra?:

*Men hvis man saa Farten overstaar,
Fortryder man aldrig Løbet:
Man faar til Foræring en Herregaard
Og Penge ovenikøbet.*

*Med Sølv er Hestens Hov beskoet
Og Vognens Hjul beslaaet;
Guldet det ligger dig for din Fod,
Du bukker dig kun for at faa 'et.*

*Konfektrosiner og Mandler der gro,
I store Duske de hænge
Paa Træerne sammen, to og to,
Og koste slet ingen Penge.*

*Brystsukkre du som Tvebakker ser,
Som Rugbrød Chokolade,
Med Sukkerkringler det hagler og sner,
Og regner med Limonade.*

*Og Frihed har man endnu dertil
Fra Morgen til Aftens Ende,
Man spytter paa Gulvet, hvor man vil,
Og lader Cigarerne brænde.*

*Man gynger den hele udslagne Dag
I dejlige Vuggestole,
Og det kommer an paa hvers Behag.
Om han gider gaaet i Skole!"*

Øvelser:

m
 n
 b
 f
 v
 n
 l
 d
 s
 k
 g
 r
 h
 a
 a
 e
 i
 y
 o
 aa
 o
 u
 -se
 -le
 -ve
 -re
 -ne
 -be
 -me

kan i dem al-le?
 se nu: ma-le, pø-re, bø-re,
 fa-me, vø-re.
 kan i la-ve ny?

Søg flere og skriv dem på Tavlen.

Lillebroderen er naturligvis parat:

*“Ja saa,” sa’ den lille, “saa er det et Ord!
Nu er da min Rejse besluttet!
Min Appetit er just ikke stor
Til at komme i Instituttet.*

Men afskedsstunden er trods alt svær, og helt galt går det, da mama åbner vinduet og kalder til orden, samtidig med at hun lokker med aftensmaden. Peters forurettelse fordufter, men det gør hans drøm om Amerika også:

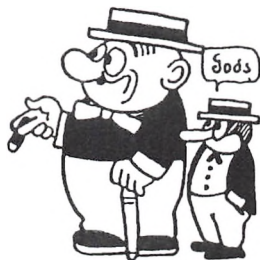
*Min Vrede nedsløg hendes blide Røst,
Som Lynstraalen Egestubben,
Jeg drukned min Sorg og fandt min Trøst
Paa Bunden af Sagosuppen.*

Digtet fortæller altså i virkeligheden, at det rigtige Amerika findes på bunden af sagosuppen som en belønning, når bare man holder op med at fange griller. Ligesom vejen til det rigtige Amerika (de store Ting) findes inde i myretuen, hvis bare man er flittig som en pissemyre.

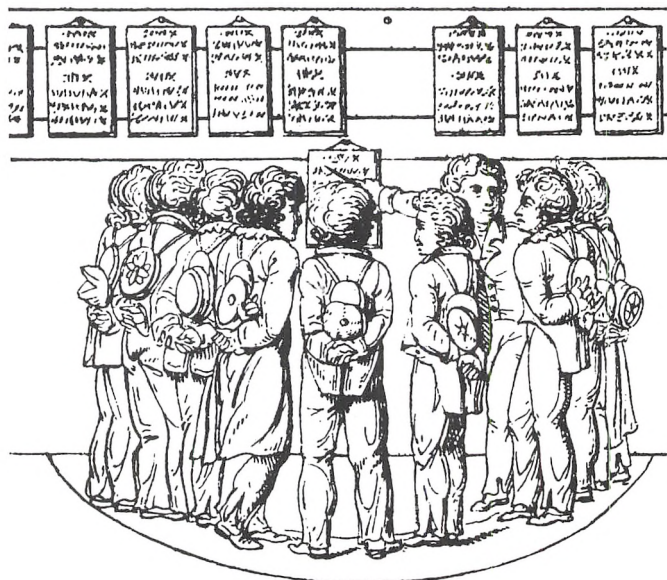
Når man har genopfrisket Flugten til Amerika, er der pludselig andre historier, der dukker op i hovedet på en forundret lektor af den gamle skole. Også i dag er der historier, der byder sig til som selvforståelse for unge mennesker. Men de ligner mere Flugten til Amerika end Myrebogens verden. Det er naturligvis sæbeoperaen Beverly Hills 90210 og Baywatch (og husk lige tandbørsten!). Hvorfor er disse serier så populære blandt unge? Vel ikke fordi de minder om dagens gymnasieskole, men fordi de fortæller, at man inden for et trygt univers kan tillade sig hvad som helst, fordi systemet holder hånden over en. Serierne handler altid om at afprøve grænser. Tilsyneladende fordi man føler sig buret inde i en frihed, der forsøger at tage sig ud som slaraffenland eller Vesterhavet på tredje revle. Når man tænker nærmere over det, forekommer livet i myretuen trods alt mere efterlevelselsværdigt og kvalificerende, faktisk.

Mine nu fuldvoksne sønner foretrækker til enhver tid Amerika (uden suppe) selv om jeg gang på gang har læst Myrebogen højt for dem. Men det må de naturligvis sæl’ om. Indlandsisen støder man på før eller siden, og sagosuppen har måske også været for tynd, hvis Ping skulle sige det.

Palle Rønde Møller

LATIN PÅ HØJT NIVEAU

Formålet med undervisningen er at opnå stor færdighed i at læse latinske tekster (latin er ikke længere et talesprog) og i at oversætte dem til et dækkende og nuanceret dansk.

Formålet med undervisningen er endvidere gennem et udvidet kendskab til latinsk morfologi og syntaks at nå frem til en større sproglig fordybelse både med hensyn til almindelig sprogbehandling og sprogbevidsthed, herunder latins betydning for andre europæiske sprog.

Formålet med undervisningen er desuden gennem arbejdet med den sproglige detalje (filologien) at nå frem til en forståelse/tolkning og vurdering af teksten. Formålet med undervisningen er endelig at opnå et grundigt kendskab til og forståelse af den romerske kultur, herunder den romerske kulturs betydning for den senere europæiske tradition.

Da den græske kultur i ikke ringe grad har haft en stor indvirkning på den romerske, vil græske tekster i oversættelse blive inddraget, hvor det er nødvendigt.

I begyndelsen af 2.g repeteres den grammatik, der har været gennemgået i 1.g.

Herefter vil undervisningen forme sig som en vekslen mellem latinske tekster, arkæologi, kunst og kulturhistorie. Teksterne vil fortrinsvis stamme fra det 1. årh. F. Kr. til 1. årh. Ef. Kr., men der vil også være mulighed for latintekster fra Middelalderen og Nyere Tid.

Som eksempler på tekster fra hovedperioden kan nævnes tekster af Petronius og Seneca.

Petronius (Det 1. årh. Ef. Kr.) skildrer i sin satiriske roman *Satyricon* det begyndende forfald i Romerriget. Udgravninger såvel i Pompei som i Ostia, Roms havneby, vil supplere billedet af et overflodssamfund, hvor gamle værdibegreber er gået tabt uden at blive erstattet af nye. En perspektivering kan opnås gennem Fellinis filmatisering af *Satyricon*, hvor Fellini anvender Petronius som et spejl på vor tids mangel på kunstnerisk talent og faste holdepunkter.

Seneca derimod, som var samtidig med Petronius, unnlader at ironisere over tidens forfald og forsøger i stedet at opstille et nyt menneskesyn. Ifølge Seneca var alle mennesker, såvel frie som slaver, af naturen lige, for de har alle del i fornuften, d.v.s. evnen til at tænke og tale. Disse og tilsvarende overvejelser bliver grundlaget for den holdning til tilværelsen, som senere benævnes *humanisme*, der stammer fra det latinske ord *humanus*, der betyder menneskelig.

Af andre væsentlige digtere/forfattere kan nævnes Cicero, Horats, Vergil og Ovid. Ovid udgør f.eks. en nøgle til forståelse af senere europæisk kunst og skulptur, der ofte har hentet inspiration og motiver i hans værk *Metamorfoserne*.

Ved Oldtidens slutning var latin blevet det internationale sprog i Vesteuropa. Således var latin det eneste internationale sprog i hele Middelalderen (ca. 400 - ca. 1500). Latin anvendtes helt op i det 19. årh. som forelæsningsprog ved højere læreanstalter og som kommunikationsprog, når man ville nå et større internationalt publikum.

Den skriftlige opgave i latin hedder enten *version* eller *kommenteringsopgave*. Versionen består af en latinsk tekst, der skal oversættes til dansk ved hjælp af grammatik og ordbog. Kommenteringsopgaven består af en latinsk tekst, hvoraf en del skal analyseres grammatisk, en anden del skal oversættes. Endelig kræves en tolkning af hele teksten eller en kommentering af udvalgte dele.

Hvis man vælger Latin på højt niveau, er muligheden for at skrive Større skriftlig opgave i Latin til stede.

Ifølge Gymnasieloven skal Gymnasiet give en almindannende undervisning, der tillige giver det nødvendige grundlag for videregående studier.

I Latin vil læsningen af de romerske forfattere, arbejdet med ordbøger og grammatik, den præcise forståelse af de mange fremmedord på de europæiske sprog, beskæftigelsen med kunsthistorien og Den romerske Historie og besvarelsen af de skriftlige opgaver give en stor baggrundsviden og en solid arbejdsmetode, der tilsammen danner et godt grundlag for senere studier.

Undervisningen i Latin er imidlertid ikke kun studieforberedende, men den giver også en almen sproglig og kulturhistorisk viden, som vil være til nytte uanset valg af senere uddannelse og erhverv.

SEMPER TIRO!

Preben S. Sørensen

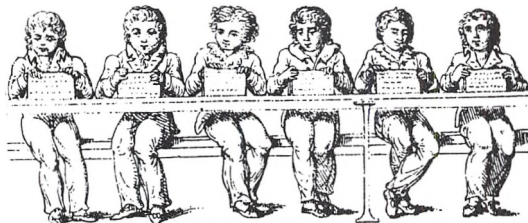
PS:

EN LILLE HISTORIE

Dette er en lille historie om fire personer, som hed ALLE, NOGEN, HVEMSOMHELST og INGEN. Der skulle ryddes op i et værelse, og ALLE var sikker på, at NOGEN ville gøre det. HVEMSOMHELST kunne have gjort det, men INGEN gjorde det. NOGEN blev sur over det, fordi det var ALLES arbejde. ALLE syntes, at HVEMSOMHELST kunne have gjort det, men INGEN var klar over, at NOGEN ikke ville gøre det. Enden på historien blev, at ALLE gav skylden til NOGEN, da INGEN gjorde det, som HVEMSOMHELST kunne have gjort.

NB: Historien kan med fordel læses af både lærere og elever.

PS

FORZA ITALIA

Parabolen vender mod syd

Hvordan begyndte det egentlig? En kollega med italiensk som fag spurgte på en konference i '87 vor daværende, initiativrige undervisningsminister, Bertel Haarder, om italiensk ikke kunne blive et normalt fag i gymnasiet - hidtil havde det kun eksisteret som forsøgsfag på skoler i København og Århus. Svaret lød: -"Jo, hvorfor ikke?" Og med dette liberale fingerknips var det der altså fra det følgende skoleår.

Hvad får nu elever til at vælge et sprog, de ikke er tvunget til at have? Engelsk er jo et must, og hvordan klare sig uden Shakespeare, Keats, Dickens, Walt Whitman, A.A. Milne, Stephen King, Baker Street 221B, fish'n'chips og familien Ashton?

Vor kontinentale, europæiske orientering indebærer imidlertid også mulighed for kontakt med andre store landes kultur, f.eks. tysk, fransk, russisk, spansk og italiensk. Her på stedet har vi i en årrække også kunnet tilbyde italiensk som valgfag, ikke som et kuriosum, men som en konkret indgang til væsentlige forudsætninger for det 20. århundredes kultur og tænkemåde. En UNESCO-undersøgelse konkluderer, at halvdelen af verdens kulturarv stammer fra Italien - hvilke matematiske modeller, der ligger til grund vides ikke, "Ma insomma", som de siger dernede.

Kultur i bred forstand, turisme, fodbold og mode, gastronomi alla italiana er fænomener, der eksisterer i danskernes bevidsthed i dag, hvis man nævner ordet Italien.

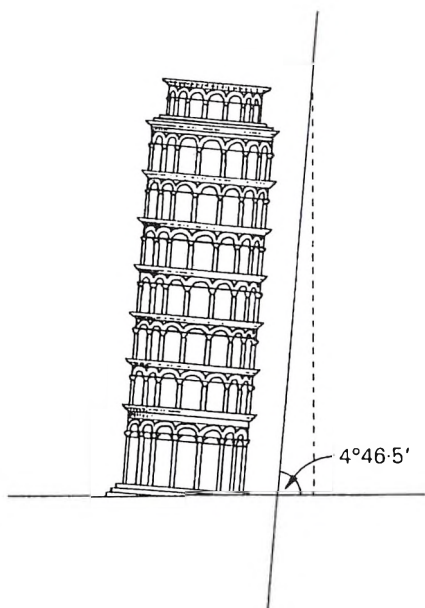
I Danmark er antallet af elever, der vælger italiensk, stigende, og hvorfor nu det? Det er et relativt nyt fag, og der er åbenbart brikker i det italienske puslespil (det *er* meget sammensat), som appellerer til vore elever årgang '95.

Indgangen kan være forskelligartet (en elev her på stedet erklærede for år tilbage på lærerens spørgsmål, hvorfor han nu havde valgt russisk: -"Jo, for hvis jeg gør det, har min far lovet mig en trompet!"). Det var før murens fald). Vil man i dag "Noget inden for handel/eksport/import", bør man notere sig, at Italien trods tilsyneladende "Berlus-caos" er verdens femtestærkeste industrination (mangel på italienskkyndige betyder rent faktisk noget for vor samhandel med støvlelandet). Har man andre interesser, er italiensk en god adgangsbillet til musikkens, arkæologiens og den bildende kunsts verden. I stikord: Puccini, Verdi, Palestrina, etruskere, Pompei og Herculaneum, Rafael, Da Vinci, Michelangelo og De Chirico. Dante, Petrarca, Moravia, Dario Fo og Umberto Eco repræsenterer blandt mange andre det skrivende Italien, mens folk som Rossellini, Bertolucci og brødrene Taviani i høj grad har beriget europæisk filmkunst, for ikke at nævne Fellini med hans kærlige blink til bl.a. den klassiske dannelse.

Måske spiller andre faktorer en rolle for danske, 16-årige, vordende gymnasieelever: nysgerrighed over for en nær og dog fjern kultur, hvem og hvordan er disse middelhavsmennesker fra dette komplekse og udfordrende land, der kun har eksisteret som samlet stat i ca. 130 år? De er vel ikke mafiosi, Sophia Loren-typer eller korrupte politikere alle sammen?

Som i ethvert sprogfag arbejder man sig ind på sprog og kultur i en proces, som for eleverne måske ofte i sin nødvendige, mere eller mindre sindige progression tager sin tid, men som via de virke- og hjælpemidler, vi anvender, i sidste instans giver den normale, solidt arbejdende elev et ganske godt grundlag for at dyrke og videreudvikle sin interesse for sproget, landet og menneskene.

Henning Sørensen

SJOV I DANMARK

- set fra kulissen

I forbindelse med fremkaldelserne efter en af opførelserne af "Sjov i Danmark" fik undertegnede overrakt blomst af en af de medvirkende, Trine Krebs, med begrundelsen, at jeg havde læst en bog. Det vakte selvfølgelig en del moro blandt mine kolleger, men det var meget rammende sagt: -Jeg havde virkelig læst en bog. Senere - i en sen aftenstund - fik det mig til at tænke nærmere over, hvordan sådan en forestilling var blevet til, og det fik mig også til at filosofere over, hvordan betingelserne for sådan en kreativ proces egentlig er på vores skole. Det var slet ikke så indlysende, at "Sjov i Danmark" blev til virkelighed!

Det startede som sagt med, at jeg havde læst en bog et år. Derefter foreslog jeg henkastet (blufærdigheden forbød mig at fortælle dem, at jeg faktisk brændte for dette stykke!) over for nogle kolleger, at vi måske kunne opføre det engang. De var meget enige med mig i, at det da ikke kunne blive det år. Der var alt for kort tid til rådighed. Da musicalen "Cabaret" så var overstået, begyndte nogle af dem at spørge til, hvornår vi skulle opføre "Sjov I Danmark". Ergo, måtte jeg til at læse den samme bog en gang til, og her følger - ucensureret - hvad jeg fik ud af den anden gennemlæsning:

"Jeg har lige genlæst "Sjov i Danmark" og blev endnu engang forundret over, hvor moderne det "satiriske sangværk" stadig virker. Tænk bare på, hvordan narcissisme-teorien er foregrebet heri. Overalt er der spejle, som de forskellige personer spejler sig i: Forfatteren og Sjov (som er én og samme person, der desuden optræder i cirkus, hvor han lyder som et ekko af prologen), Ida Morgenstern osv., og vi vil få brug for en hel glaskunstner, hvis vi skal opføre dele af værket. På samme måde med synsvinklen: Ofte er der megen distance på ("Man ser ..."), så at man som læser føler, man overværer en dukketeaterforestilling. Andre gange, i forbindelse med Sjovs drømme og syner, ser man "virkeligheden" gennem størrelsesglas.

Der må altså gøres nogle scenografiske overvejelser, inden man starter et evt. teaterprojekt. For mig at se må man operere med to planer, hvis man skal realisere Schades intentioner. Nogle "dagklare" optrin, hvor solen stråler over scenen, og hvor der tages gas på bedsteborgernes fredfyldte og idylliske tilværelse. Og så nogle nattescener (hvor månen er oppe), der illustrerer Sjovs længsler og "skæve" oplevelser. Meget af humoren i bogen opstår, hvor de to verdener støder sammen (se f.eks. "Sommeraften i byen"). Hvis man kan få anskueliggjort, hvordan Sjov her (og andre steder) går fejl af situationen (svæver rundt i rummet blandt stjerner og med evighedsfølelse), tror jeg, det kunne blive morsomt. Der er jo meget Charlie Chaplin over Sjov. Ofte ser man ham som en lille mand, der sjosker afsted i bunden af en gade uden rigtig at se omgivelserne, henfalden i sine egne tanker og syner og på vej ud mod horisonten. Sådan ser jeg ham i al fald!

Selvom det uden tvivl er en stor mundfuld at sætte "Sjov i Danmark" op, kunne det også være inspirerende. Hvor finder man ellers en tekst, der

Sætstykke til Sjøv i Danmark: Skæve

involverer så mange forskellige fag? Schade må have været mere mangfoldig end som så. F.eks. bliver man som læser overrasket over, hvor stor en plads de græske idealer (og dermed oldtidskundskab) har i bogen. For slet ikke at tale om tysk!

Det er klart, at sangværket må beskæres og forenkles. Der er nogle parallelle scener, der dukker op i de forskellige afdelinger, f.eks. skolescenerne. Allerede i "I skolegården" introduceres således "Farver-Hans", der senere udfoldes i fuld figur. På samme måde med "kæmpesvinet" på tavlen i starten, der senere kommer igen i "Embedseksamen".

Måske kunne man arbejde med nogle rekvisitter, der dukker op i nye forkældninger undervejs. F.eks. kan sengen i 1. scene genbruges indtil flere gange undervejs. Spørgsmålet er, om ikke også "potten" skal bruges igen ("en skål med frikassé" i "Den fattige profet" og "Jeg vil i morgen male det store skålmirakel" i "Sjov i gaden"). Det er vel det, Sjov vil igen-bogen: Op at sidde på potten? Endvidere skal der være "en stor bog" i mange scener.

Endelig tror jeg også, bogens kærlighedshistorie kan gøre sig på scenen: Den lyse Sølv og den mørke, dæmoniske Ida Morgenstern!

Forslag til sange (og danseoptrin):

En meget central sang er, efter min mening, den scene, hvor forfædrene dukker op til en "sukkevals", "blomsternuet" i rystetakt. Det er en af de dæmoniske natte-scener, fuld af sensualitet og erotik. Den optræder første gang på s.17 i "Om natten", hvor drengen glemmer at sove med hænderne over dynen og senere taler om sin "pibefløjte og så en gul trompet". Han tror også, han har en "slikpind", som han vil dele ud, og han vugger i søvne og laver "himmelspræt". Der må kunne laves en sjov kædedans til dette stykke musik, hvor de to køn deltager. Denne sang (og dans) har sin pendant i den sidste sang ("Café "Ekstasen"), ved Sjovs "død" (det er vel barnet Sjov, der dukker frem igen?). Er natten = døden = det livgivende ("hvordan man lærer sig at græde og at smile")? Jvf. "Morgen i byen" (s.25): "-Konditorsvenden Sang-Hans er nemlig gået bort til dødens mørke himmelland, det fjerne" (er han virkelig død, eller har han bare forladt Maren om morgenen?). Natten = det nære, det livgivende, sensualiteten? Dagen = fjernhed, "døden", det alt for fornuftige og bedsteborgerlige?

En helt anden type sang kunne man tænke sig i "Hyggelige borgere". Det er en dagscene med en satirisk skildring af borgermandens tilværelse. Han ligger på divaneseeren og "nylner sine gode, gamle viser".

Denne scene efterfølges for øvrigt af en tilsvarende natscene, hvor Sjov giver sig hen til sine erotiske fantasier. Kunne man lave det i en glidende overgang fra den forrige sang, der ender i en traditionel solnedgangs-scene, og så lade Sjov (som Chaplin) marchere mod et udspændt lærred, bag hvilket man ved hjælp af skyggevirkninger antyder hans fantasier?

En tilsvarende vise (i Aakjær-stil?) kunne bondemanden synge på s.39-40 ("I salighedens land).

Desuden en "Marche militaire"(s.57f.), hvor generalen laver eksercits med nogle kålstokke. Samme melodi kan måske bruges i det allerførste

Sjov mobbes

digt i bogen, hvor tinsoldaterne optræder (her spiser familien for øvrigt også grønkål!). Melodien skal nok være lidt "dengang-vi-drog-afsted"-agtig".

Så mange var ordene. Associationerne kommer lidt hulter til bulter, men dem, der overværede forestillingen, vil kunne se, at nogle af indfaldene faktisk blev realiseret. Og det var nok en af de største oplevelser for mig at se, hvordan værket efterhånden tog form, da mine kolleger begyndte at spille med. Først satte Søren Schmidt musik til en del af numrene. Det hørte vi så en aften, hvor vi arbejdede videre med stykket. Så kom Kirsten Freil og Lene Jeppesen med et oplæg til, hvilke dansenumre de kunne tænke sig. Så kom instruktørerne Lone Hindsgaul og Peter Bacher med den store barberkniv og barberede store dele af det oprindelige væk, idet de forklarede, hvad der kunne realiseres og hvad ikke. Det gjorde ondt, men det var meget nødvendigt, at det blev gjort. Derefter kom Palle Rønde Møller med nogle kulisser og sætstykker, der gav en helt ny dimension til forestillingen. Første gang vi så dem, kunne vi straks se, de var helt rigtige. Selvfølgelig skulle de være sådan i sort-hvid som illustrationerne i en bog. Lidt ligesom "Livets gang i Lidenlund". Endelig satte Brian og Peter Stenilds tremmeseng og pottestol i maxi-format sammen med andre rekvisitter prikken over i'et. Hele vejen igennem var kostumiøren Inger Poulsen kommet med gode idéer, f.eks. til grønkålene i Marche militaire-scenen. Endelig skal vi ikke glemme eleverne, som, udfordret af det nødtørftige oplæg, hele tiden blev nødt til at komme med forslag til, hvordan de så scenen for sig.

Hvis jeg skal være helt ærlig, var der sommetider kaos undervejs, og det skal ikke nægtes, vi var noget nervøse i forvejen. F.eks. ved generalprøven, hvor digterens søn, Virtus Schade, ville komme. Ville han tage tilbage til København i vrede over, hvad vi havde gjort ved faderens værk? Jeg er vist ikke den eneste, der på visse tidspunkter har spurgt mig selv, hvordan det dog skulle gå. Men af kaos fødes en lysende stjerne, som Tom Kristensen - sans comparaison - så rigtigt siger, og der er noget om snakken. Ingen af os havde det store galvaniserede overblik, og det kan man bebrejde os. Således havde vi ikke på forhånd opstillet et budget, som man jo skal. Men hvordan skulle vi have gjort det, når vi knap nok vidste, hvad det ville ende med. Det er vist nok - desværre - vilkårene for de fleste kreative processer: Man kan lave en flot langtidsplanlægning, men hvis gnisten ikke springer på et tidspunkt, sker der ikke noget. Jeg vil ikke påstå, at der *skal* "gå kuk i det" først for at få gang i den kreative proces, men der er lidt om det. Samtidig var vi inderst inde sikre på, at det nok skulle lykkes, idet vi havde tillid til hinanden. Den dér følelse af at være en gruppe, der nok skal få noget op at stå, er det vigtigste i en sådan proces. Jeg er mine kolleger dybt taknemmelig for, at de gik med på idéen: At jeg fik lov at se nogle af mine visioner realiseret. Hvis jeg skal være helt ærlig, sad jeg og blev ret grebet af Sjøv-figuren under forestillingen og hans problemer med livet og kærligheden, anskueliggjort gennem Sølv og Ida Morgenstern. At jeg ikke var ene om denne følelse tolker jeg ud af lydhørheden undervejs og bifaldet bagefter.

Jørgen Jørgensen

Forfædrene danser

SJOV I DANMARK

- set fra scenen

Lige op til premieren på "Sjov i Danmark" havde jeg en samtale med de fire hovedrolleindehavere i forestillingen: Rasmus, 2.b, og Trine, 3.a, der tilsammen spillede "Sjov", Sille og Thea, 2.b, der spillede henholdsvis Sølv og Ida Morgenstern. Samtalen gik især på, hvordan de havde oplevet rollerne, og hvordan det havde været at indstudere dem.

I det følgende er R. = Rasmus, Tr. = Trine, S. = Sille, Th. = Thea og JJ = undertegnede.

JJ: *Når man ser på rollelisten, falder det i øjnene, at de tre af jer kommer fra 2.b, og jeg ved tilfældigvis, at I læste "Sjov i Danmark" i dansk i 1.g. Meldte I jer til Teaterkredsen, fordi I i forvejen kendte lidt til Schade?*

R.: *Faktisk ikke ... for mit vedkommende i al fald ...*

De to andre fra 2.b i kor: *Næh.*

Th.: *Ikke overhovedet. Jeg syntes faktisk, den var ret utiltalende, da vi havde den i 1.g.*

S: *Men altså, det har da været en fordel, at vi har kendt stykket ... lidt bedre end dem, der bare blev kastet ud i det.*

Th.: *Du kan se, sådan en som Louise Hedegaard (hun spillede fortælleren i stykket), hun var meget negativ i starten, fordi hun overhovedet ikke kendte det. Det var meget svært at få et billede af det, hvis man ikke havde læst det i forvejen.*

JJ: *Hvorfor syntes I stykket var kedeligt, da I læste det i 1.g?*

Th.: *Det var et godt spørgsmål! Det ved jeg ikke. Jeg tror bare, det var fordi, vi havde det i dansk.*

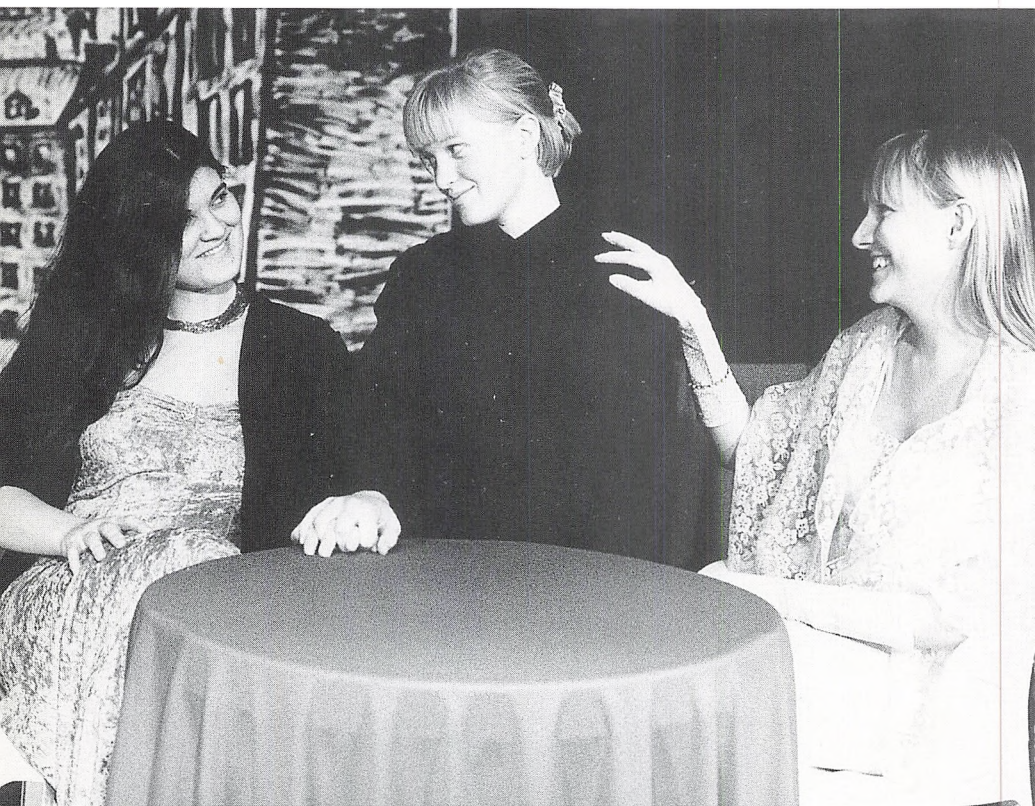
R.: *I konkurrence med alle sådan nogle videofilm, eller andre sådanne nutidshistorier, så siger den måske egentlig ikke ... ikke sådan umiddelbart ... men når man så kommer til at tænke over det ... nu har vi jo beskæftiget os med den i et stykke tid ...*

Th.: *Jeg synes, man skal tænke over den et godt stykke tid, før den sådan siger en noget.*

Her begynder Rasmus - med et blink i øjet - en længere udredning om, at han har læst noget i avisen fornylig om "Sjov i Danmark", hvor der stod, at Sjov er vedkommende for nutidens unge. Det kommer sig nok af, at han har gennemskuet, at interviewer (undertegnede) har et ansvar for, hvad aviserne er blevet "fodret" med op til premieren. Han fortsætter dog mere alvorligt:

R.: *Det er nok individuelt, hvilke problemer man har. Man kan ikke regne med, at alle går rundt og er mere eller mindre psykotiske, sådan som ham Sjov dér. Det ville ikke være rart for nogen. Men noget rigtigt er der i hvert fald i det. Sådan noget med, at han går og føler sig lidt ensom, og med, at han ikke rigtig kan finde ud af det. Og kærlighedsproblemer, det er der vist ikke nogen, der ikke har.*

Hvor er Rasmus?

- Tr. (*idet hun bryder ud i en høj latter*): - Ork, jo, jeg har masser!
- JJ: *Er det så de samme kærlighedsproblemer, man har, som Sjov havde?*
- Tr. (*der stadig griner*): *Det er mig, der skal lægge op til alle kvinder! Det er meget set ud fra drengens synsvinkel, altså.*
- Th.: *Sjovt nok! (ha-ha). Jeg synes, det er akkurat lige så vedkommende, altså temaerne, som det var sidste år, skønt stykket er meget anderledes.*

Den griber interviewerens straks, da de fleste af "ofrene" også var med i sidste års forestilling, Cabaret.

- JJ: *Hvordan har det været at være med i år i forhold til sidste år?*
- R.: *Sidste år fik folk udleveret en stak papirer - et færdigt manuskript - og så ku' man ellers bare lære sine replikker. Og så ku' man ta' sit tøj på, og så ku' man gå ind og spille. Her ... jamen, når der ikke foreligger noget ... et manuskript, så bli'r man nødt til at tænke lidt længere end bare at lære sine replikker. Det, må jeg sige, det har passet mig vældigt fint.*
- Tr.: *Der var mange, der var negative i starten ...*
- R.: *Det er klart, der var nogle, der ville blive utilfredse. Det er der altid, når vi skal til at tænke selv. Når der i forvejen er pres på alle mulige måder ... og det har der jo været ... det er klart, så vil der opstå problemer. Jeg synes ikke, det gør noget.*
- Tr.: *Jeg synes, det var sværere end sidste år, og når man overhovedet ikke havde nogen skuespillerfaringer, og så får at vide: Nu skal du forestille dig, hvordan det er at spille denne her rolle, ik' osse? Det er svært, fordi man ved overhovedet ikke, hvor man skal tage fat henne. Så kan man læse bogen fra ende til anden, og fra ende til anden, men alligevel, så ved man overhovedet ikke, hvordan Sjov, han er. Det er først noget, der kommer, hvordan man spiller med hinanden og sådan noget ... senere.*
- R.: *Der tror jeg altså, vi har haft en fordel ved at ha' læst bogen før. På en eller anden måde, så har man alligevel fået den bearbejdet. Jeg er ikke specielt i tvivl om, hvordan han er. Problemet, det er bare at få det ud til folk.*
- Th.: *Under alle omstændigheder synes jeg, det er enormt positivt, at man har turdet gøre det. I stedet for bare at ta' et færdigt manuskript.*
- S.: *Dér har det jo også været spændende, fordi at sådan som vi fremstiller figurerne, sådan er de. Vi har ikke noget at kigge tilbage på: Sådan blev de spillet før, sådan har de været før, og sådan ska' det nok være. Sådan som vi laver dem, sådan er de ..., mere eller mindre. Så har vi ikke ... som i Cabaret, hvor vi kunne gå ind og se filmen: - Nååh, sådan spillede hun den. Vi har ikke den at leve op til. Som dem, der skal lave det efter os, de skal leve op til os! (almindelig munterhed).*
- JJ: *Hvordan har det været at lære replikker på versform? Nu har jeg f.eks. lagt mærke til Trine. Umiddelbart virker det, som om de er ved at sidde der nu?*

- T.: *De sidder fint! Det ka' godt være, det nogle gange er noget nemmere, fordi ... så er der lige et ord, der skal rime på noget andet. Så kan man godt ... men det er no'n underlige vers engang imellem, som man lige skal ...*
- Th.: *Ja, det er i hvert fald no'n ord, man ikke er vant til at bruge.*
- Tr.: *Ja, sproget er anderledes.*
- R.: *Ja, nu siger I godt nok, at det er skrevet for en scene, men jeg har godt nok nogle replikker, hvor sproget lige pludseligt er underligt. Sådan noget, man aldrig nogensinde ville finde på at sige: -"Nu går jeg med studenterhuen hjem" ... og "dikke-dikke-dik" ... og "Ja, ja, ja" og "ha, ha, ha".*
- S.: *Ja, og: -"og se den lysegrønne himmel dér / bag chokoladeshoppens røde flag". Jeg forstår slet ikke ... Det skal jeg sige i slutningen af en scene.*
- R.: *Det er sådan noget ulogisk ... noget underligt noget ... og så er det svært at sige med den rigtige ...*
- JJ: *Jamen, der tror jeg der kommer en eller anden sjov virkning ... sådan lidt naiv tone ... som hænger sammen med kulisser og meget andet deri.*
- Th.: *På et tidspunkt var jeg ret nervøs for, om publikum overhovedet ku' forstå, hvad der foregik deroppe. Men det synes jeg ikke mere.*
- Tr.: *Ja, for man må gå ud fra, at det ikke er så mange, der har læst bogen. Måske ikke kender så meget til Schade.*
- Th.: *"Min kjære moder" overvejede at gå ind at se det to gange, for så kunne det være, hun ku' forstå det anden gang.*
- JJ: *Du sagde, Rasmus, at Sjøv, ham ku' du godt leve dig ind i. Hvad med de andre? Sølvner, f.eks., hvordan er det at spille Sølvner?*
- S.: *Jamen, det er da meget sjovt, men altså, det har da været meget svært at finde hende ... fuldstændigt. Man er på bar bund, for der er ikke andet at gå ud fra end de få beskrivelser, der er i bogen. Sådan, hvordan hun bevæger sig og sådan, men jeg ved ikke ... jeg synes, jeg er ved at finde hende et eller andet sted. Den naive ... Sølvner.*
- R.: *Det har jeg også nogle problemer med stadigvæk ... at finde de andre personer. Nogle af dem, de er jo sådan helt tydelige. Der er jo ingen tvivl om, hvor vi har generalen og alle sådan nogle folk henne, men sådan en som Sølvner og også et par af de andre, dem har jeg lidt svært ved helt at få placeret.*
- Tr.: *Sådan en som Ida Morgenstern, hun er der bare. Hende skal man spille op til ... men sådan en som Sølvner, hun giver sig bare hen, og man skal bare ...*
- S.: *Også i den første, hvor hun faktisk ikke er andet end lidt ... død ... lidt drøm ... og lidt forestillinger og sådan noget ... det er jo også ... det er lettere i den næste, hvor hun bliver levende ... hvad skal man sige ... hvor hun går med Sjøv.*

Intervieweren giver sig her til at forklare, hvem Sølvner - ifølge Virtus Schade - virkelig var: en oberstdatter fra Viborg, der var meget religiøs (ligesom hun er generalens datter i stykket), og han understreger, hvor svært det må

have været for hende til sidst at tage til København og foreslå Sjøv, at de skal "lave noget sammen".

R.: *Det er typisk, at sådan nogle skal finde sammen. Sådan nogle totalt fordrejede.*

Tr.: *Men hun falder jo også tilbage ... i sin faders mønster, kan man sige: ... hun bliver gift og ... forlovet i hvert fald ...*

Th./S. *Nå, ja, det er rigtigt: "Nej, det kan jeg ikke / for i sin jammers kvide / har hun forlovet sig" (latter).*

JJ: *Ida Morgenstern, "den kødædende", var hun nemmere at gå ind i, Thea?*

Th.: *Det tror jeg nok. Den rolle ku' jeg enormt godt li'. Men jeg tror altså, den er noget nemmere at spille end Sølvner, netop fordi den er mere håndgribelig.*

R.: *Vi snakkede før om, at I var bange for, at publikum ikke ku' finde rundt i det. Jeg tror bestemt, det bliver noget anderledes, når vi får sat det hele sammen ... og med musikken og sådan noget, for når vi render rundt to og to, eller tre og tre ... det er svært at finde hoved og hale på det ... men jeg talte lige i programmet i går ... jeg tror, det var 59 + koret, der var med til at lave det, hvilket vil sige ca. 80 mennesker. Det er alligevel vildt mange, og når vi så bare står 4-5 og koncentrerer os om et eller andet, så kan det godt virke lidt håbløst, men når der er så mange mennesker, der arbejder sammen om det, så kan det næsten ikke andet end ... ja ... blive til et eller andet ...*

Og med denne konklusion sluttede samtalen.

Jørgen Jørgensen

Den ideale redaktør: Allegorisk ill. af ukendt kunstner.

PÅ FALDEREBET

Når man står på falderebet, kan man som gammel redaktør ikke lade være med at standse op og falde i staver som en tønde til fastelavn. Kikkerten har man for længst lært at sætte for det blinde øje, mens man stiller sig spørgsmålet: -"Hvornår var det nu det var?". Trangen til retrospektion skyldes naturligvis almindelig bedagethed og en deraf følgende lyst til at anskue, hvad det egentlig var, man år efter år var med til at søsætte eller konfirmere i kancelliet. Men det kan man jo i sagens natur ikke. Det blinde øje forhindrer det, som Kaptajn Klo sagde til Peter Pan. Men når piben får en anden lyd eller der bliver slået otte glas, er det i hvert fald på tide, at den gamle redaktør går fra borde og tager figenbladet fra munden med en redaktionel sløjfe.

I slutningen af 70'erne fik VHG ny rektor - Willy Mathiesen (WM) - der efter et år ved rorpinden ønskede at gøre bl.a. skolens årsskrift mere tidsvarende. Det dengang unge menneske gik med bind for øjnene ind i arbejdet som jungmand for en studielektor. Denne var blevet gjort områdeansvarlig for den vigtige omlægning af årsskriftet - skolens ansigt udadtil. Der skulle foretages en alvorlig løftning. Opgaven - eller hedder det konceptet? - var at skabe et årsskrift, der i de allerede overståede 70'eres nøgterne tidsånd primært skulle fungere som serviceorgan for skolens elever og ansatte.

For dog at skabe noget nyt foreslog jeg i min ungdommelige naivitet, at man passende kunne lægge det af Direktoratet (læs Afdelingen) foreskrevne A-5-format ned. Da VHG på det tidspunkt var oversvømmet af elever med tasker og tøj alle vegne, fik jeg den lyse idé at lade skolens bomærke "Semper Tiro" forstørre, så det ragede ud over omslagets kant. Naturligvis således at man med lidt god vilje stadig kunne læse de ord, der var blevet skåret over for at illustrere lokalesituationen dengang. Alle de praktiske oplysninger blev anbragt inde midt i heftet på farvede sider, så den interesse-rede læser nemt kunne finde frem til dem. De farvede sider og omslagsfarven var ens, og for dog at have det lidt sjovt i redaktionen, ændrede vi farve hvert år og ventede spændt på reaktionen. Ud over de praktiske oplysninger husker jeg også svagt et afsnit, der hed: Hvem styrer skolen? Det kunne dengang sagtens stå på en side.

Som man vil forstå, var det en sober tryksag, man uden at rødme kunne lægge frem i enhver offentlig administration, men da skriftet udkom første gang, gav det genlyd i huset. En kollega blev fortørnet, fordi formatet var blevet lagt ned. Så passede det ikke til de tidligere årgange i reolen. En anden var forarget over vandaliseringen af skolens bomærke. En tredje brokkede sig over, at lærerkollegiet var gengivet som portrætter på dårligt papir. Og sådan kunne man blive ved.

Midt i 80'erne havde VHG 25 års jubilæum. I den anledning blev der lavet et interessant jubilæumsskrift. Det var dengang Furtner endnu rullede på pletten. Jubilæumsskriftet blev forbillede for de flg. ti årsskrifter. Og i år fejrer redaktionen faktisk 10 års jubilæum med naturlig afgang. Kursen blev nu lagt om. Fra det nøgterne til det ekstravagante, mente nogle. Men i 80'ernes kreative ånd. Opgaven var i tekst og billeder at vise skolens

brogede mangfoldighed. Og mangfoldigheden som en styrke ved instituti-
onen. Stedets aktiviteter skulle understreges, og frem for alt måtte det ikke
være kedeligt. I stedet for de praktiske oplysninger og den alm. servicering
blev skolen vist i alle dens facetter. Der blev opdyrket nye litterære genrer
og fremdraget relevant billedmateriale mange steder fra. Omslaget blev
trykt i farver. Vi gjorde virkelig noget ved det i de første år. Også ved den
lejlighed gav det genlyd i huset. Og med et udtalt ønske om at vende til-
bage til det årsskrift, man nu lige havde vænnet sig til. Eller slet ikke noget
årsskrift. Men det er jo en anden historie.

Stående på falderebet med kikkerten for det blinde øje skal man stikke
piben ind og synke sin bismarcksklump, ikke komme med gode råd om,
hvordan en fremtidig kurs skal afstikkes. Nye koste i sejlrenden fejler som
bekendt altid bedst. Der skal her kun lyde et velment "Held og lykke!" til
det informationsteam, der fremover skal sørge for, at pennen kommer til
papiret og til den redaktør, der skal føre pennen.

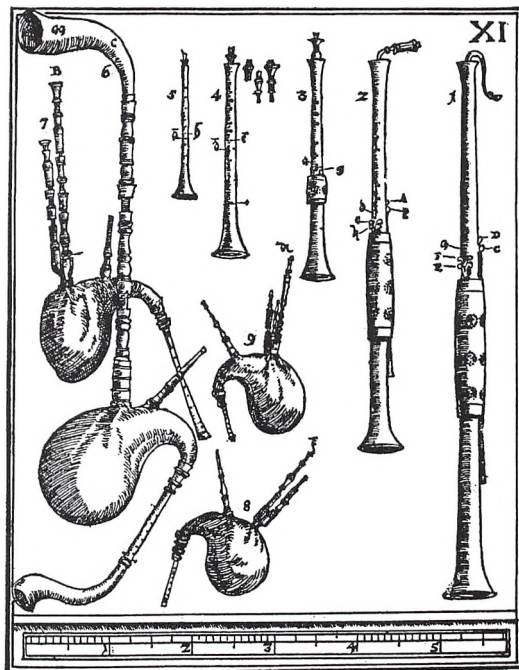
Med flaskepost:

Tak for godt samarbejde til ulkene i den gamle besætning.

Palle Rønne Møller

FORÅRS- KONCERT

Onsdag den 3. maj holdt vi så forårskoncert. Igen i år var der åben tilmelding ud over de musikhold, som skulle optræde. Forårskoncerten er jo en slags eksamen for alle 1.g klasserne, som ikke kan komme til eksamen i musik. Den åbne tilmelding betød, at programmet blev meget langt. Men kvaliteten var også meget høj. Fremmødet var stort. Der måtte ekstra stole ind, og mange måtte stå op. Publikum tog det med godt humør. Mange tog sig en mundfuld frisk luft undervejs, og alligevel var der tæt koncentration omkring alle indslag.

Forårskoncerten blev også en indvielse af skolens nye lydanlæg, som usædvanlig klart gengiver selv de vanskeligste passager i et lydømmessigt problemfyldt rum. Anlægget omfatter en 24 kanals mixer, 2000 Watt forstærkere og fire højttalere. Det er installeret i en tip top moderne, fast installation, som betyder, at kvaliteten er helt i top, uden at der hver gang skal trækkes et hav af ledninger mellem mixer og scene og mellem mixer og forstærkere. Birgitte Jacobsen, som var koncertens myndige konferencier, rettede i sin velkomst en varm tak til pedellerne og specielt Peter Stenild, uden hvis indsats dette anlæg ikke eksisterede.

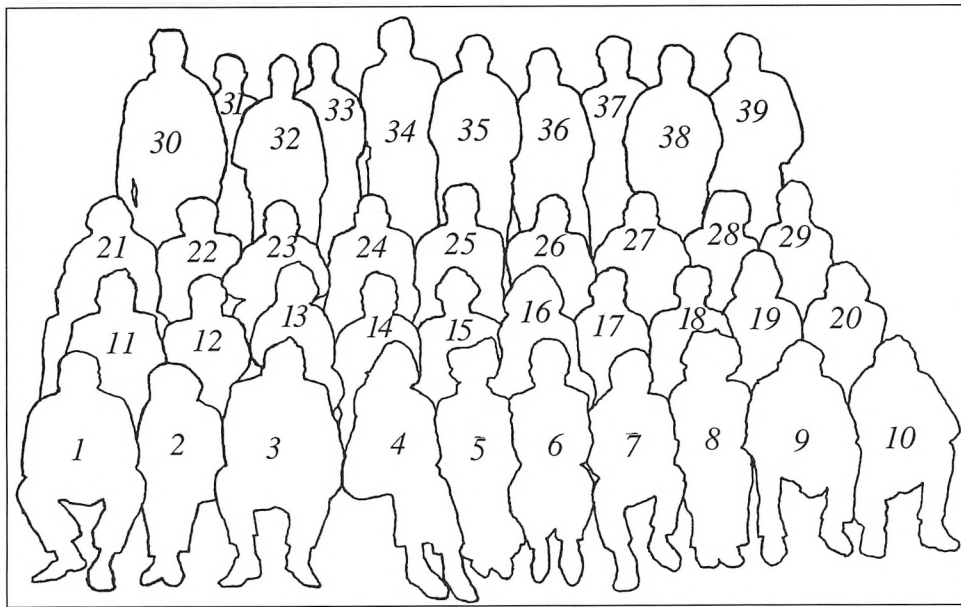
Benny Andersens "Hilsen til forårssolen" og Knud Vad Thomsens "Jeg plukker fløjlsgræs" dannede som fællessange ramme om arrangementet. Kantinen sørgede på bedste vis for forplejning i pausen.

Søren Schmidt

1. Ejlfj Holle Jørgensen (HJ), (bio/idr)
2. Kirsten Brevig Blomquist (Br), (fr/hi)
3. Ole Buch (Bu), (mat/ke/nat)
4. Kirsten Holmgaard Jakobsen (KH),
rektor, (mat/dat)
5. Susanne B. Kærsgaard (SK), (eng/ital)
6. Karen Holm Christensen (HC), (ty/da)
7. Henning Jørgensen (JØ), (eng/idr)
8. Jonna Fransgaard (JF), (eng/bk)
9. Bjarne K. Nielsen (BN), (bio/idr)
10. Jeff Klintø (JK), (hi)

11. Christian Røde (ro), (samf/hi/eø)
12. Niels Kr. Houmøller (Ho),
(mat/fys/ledende insp)
13. Trine Madsbøl (TM), (mu/mat)
14. Inger Poulsen (IP), (geo/bio/bibl)
15. Kirsten Freil (KF), (idr/studvejl)
16. Anne Marie Jespergaard (fr/boginsp)
17. Susanne Simoni Larsen (SL), (mat)
18. Bente Wiberg (BW), (da)
19. Kirsten Elsie Sørensen (ES), (ty)
20. Gudrun Margret Jonsdottir (GJ), (fy)

21. Hugo Støttrup Jensen (SJ),
(mat/fys/nat)
22. Carsten Svejstrup Sørensen (CS),
(fys/mat/nat)
23. Peter Bacher (Ba), (da/samf/eø)
24. Søren Collstrup (SC),
(mat/fys/nat/studvejl)
25. Carsten Poulsen (CP),
(ke/fys/skemal/insp)
26. Jacques Pilo (Pi), (fr/AV-insp)
27. Palle Rønde Møller (RM), (da/bk/ol)
28. Lone Hindsgaul (LH),
(da/rel/studvejl)
29. Eva Auken (Au), (hi/idr)
30. Ole B. Caspersen (OC), (da/samf)
31. Georg Harmsen (GH), (geo)
32. Knud Thomsen (KT), (da/eng)
33. Jan B. Vistisen (JV), (kemi)
34. Ole Riis Olsen (OR), (ty/idr)
35. Preben Steen Sørensen (PS),
(lat/hi/ol)
36. Jørgen Jørgensen (JJ), (da/fr/insp)
37. Søren Schmidt (Sm), (mu/da/insp)
38. Henning Sørensen (HS), (ty/ital)
39. Hans Peder Nielsen (PN), (rel/eng)

Fraværende:

- Jens Friis-Topholm (FT), (mat/fys/nat)
 Lene Jeppesen (LJ), (hi/idr)
 Anna-Maria Hagens (AH), (hi/ty)
 Margit Hansen (MH), (mu/eng)
 Birgit Lassen (BL), (da/russ)
 Joan Rask (JR), (eng/mu)
 Kirsten Sørensen (KS), (bk)

TEKNISK-ADMINISTRATIVT PERSONALE

Forrest f.v.: Brian Danielsen, Sonja Nielsen, Inger Christensen, Birgit Sanderson, Connie Beirholm, Anne Marie Jensen, Peter Stenild. Bagest f.v.: Kirsten Jørgensen, Rita Christiansen, Jenny Andersen, Lilian Villadsen, Birthe Rasmussen, Birgitte Lentz Buus, Jeanette Sørensen, Jytte Krebs.

VHG's ELEVRÅD

- en dødkedelig snakkeklub?

- "På fredag er der i 12-frikvarteret elevrådsmøde i konferencerummet". Morgensamling efter morgensamling har jeg i det forgangne år brummet sådanne beskeder ud gennem VHG's højtaleranlæg. - Til hvad nytte?

Langt de fleste har genkendt min stemme og hørt beskeden for så derefter at gå op til Jytte efter dagens rundstykke (hvilket der dog ikke er noget galt i).

MEN elevrødderne har fattet den interne meddelelse og har pænt indfundet sig bag konferencerummets lukkede dør i 12-frikvartererne.

Og nu kan rundstykkepisere så med rette spørge sig selv om, hvad der foregår bag den lukkede dør, og hvorfor deres sarte ører gang på gang skal udsættes for mine brummerier. "Er det der elevråd ikke bare en dødkedelig snakkeklub?". Svaret er og bliver NEJ.

Nu er der jo nok nogle, som føler, jeg skylder dem en uddybning, og til dem vil jeg så sige: Din første begrundelse for, at elevrådet er dødkedeligt, må jo være, at du ikke interesserer dig en disse for, hvordan din hverdag skal forme sig. Du ønsker bare, at timerne var overstået så hurtigt som muligt (bevar os, det gør vi andre da også, men når vi nu skal være der ...). Tænk på, at i de tre år, du er på VHG, skal du være der ca. 4000 timer. Så alene af den grund burde du have været interesseret.

Men jeg må også gribe i egen barm (brystkasse red.), for der er sikkert nogle, som med god grund føler sig stødt over, at jeg kalder dem ligeglade. Til dem skal der siges, at vi - elevrådet - ikke er verdens bedste formidlere, hvilket skal beklages, og lad det så hermed være gjort.

Nu er tiden så kommet, hvor jeg skal begrunde, hvorfor elevrådet ikke er uinteressant. For at forstå det kræver det selvfølgelig, at man gerne vil sætte præg på sin egen hverdag. Men når man er parat til det, bliver elevrådsarbejdet pludselig spændende (tro mig):

Valgfagsudbud, etisk regnskab, fællestimer, trøjer, fraværssedler, skolefest, rejserregler, fredagscaféeer og en masse mere, alt sammen områder, hvor elevrådet har stor indflydelse. Hver for sig kan det lyde som banaliteter, men i samlet flok er det en væsentlig del af VHG, ligesom elevrådet gerne skulle være det. Det er i hvert fald, hvad vi med alle kræfter har kæmpet for det sidste års tid (med mere eller mindre heldigt udfald, forstås).

Det er mit håb, at denne kamp må lykkes for fremtidige elevråd, og det kan alle VHG'ere hjælpe med til. Man behøver jo ikke nødvendigvis være med i elevrådet for at bakke op om det. Velmenende spørgsmål og interesse er en kæmpestøtte for elevrødderne - tænk på det.

Tak for den opbakning, vi har fået i år, tak for god ro og orden ved møderne (for det meste) og god kamp fremover.

Thomas Hebsgaard
Elevrådsformand 94/95

HEBE - UNGDOMMENS FUNDAMENT

Hebe er den græske gudinde for ungdom. Netop ungdommens begreb forsøger vi at opretholde. Vi er et stort sammensurium af kultur, fest og farver. Vi hiver jer op fra den daglige lektielæsning og giver hverdagen et nyt perspektiv.

Når alt gror jer over hovedet, og intellektuelle bøger, fremmedord og logaritmer sidder på tværs i halsen, så kan Hebe byde på teaterture, festivalture, biografture, og sidst, men ikke mindst, vores 6 årlige Hebefester. Festerne, hvor alle slår sig løs, og kløften mellem årgangene udjævnes. Kort sagt, Hebe står for et utal af diverse horisontudvidende arrangementer.

Men hvem er vi? Vi er 14 initiativrige elever, der bruger noget af vores energi på at skabe sammenhold og atmosfære på gymnasiet. Vi er valgt af eleverne, og alle kan komme med forslag til mulige arrangementer.

Forkvinde: *Sille Svoldgaard Lerche*
Sekretær: *Susanne Wittrup Andersen*
Kasserer: *Claus Eriksen*
Revisor: *Lotte Fjendbo Møller*
Materialemand: *Jacob V. Hendriksen*
Kulturkvinde: *Karen D. Hansen*
Pr-Mand: *Frank Skov Pedersen*

Filmkvinde: *Kika Teglbjerg Jensen*
Koncertkvinde: *Sanne Larsen*
Teatermand: *Peter Pedersen*
Ølkvinde: *Mona Boh!*
Musikmand: *Peter Brorson*
Suppleant: *Susanne Dalsgård Nielsen*
Suppleant: *Charlotte Stetting Hansen*

Charlotte S. Hansen

VHG's VENNER

“VHG's Venner” er stiftet den 26. april 1961, og er således næsten lige så gammel som gymnasiet selv.

Ifølge foreningens formålsparagraf er vor opgave gennem medlemmernes kontingent, samt bidrag fra private personer, institutioner og virksomheder i Himmerland, at skabe mulighed for at støtte skolen på områder, hvor dens egne midler er utilstrækkelige.

Det gælder gymnasiets kulturelle bestræbelser, men også - og ganske særligt - støtte til elever, f.eks. til deltagelse i skolerejser, ekskursioner o.l.

Vedrørende udsmykning har vi flere gange trådt hjælpende til - senest da gymnasiet oprettede en kunstfond i forbindelse med gymnasiets 25 års jubilæum i 1985. Men det mest synlige udtryk for foreningens indsats på dette område er Per Kirkebys udsmykningsarbejde, indviet den 8. maj 1981.

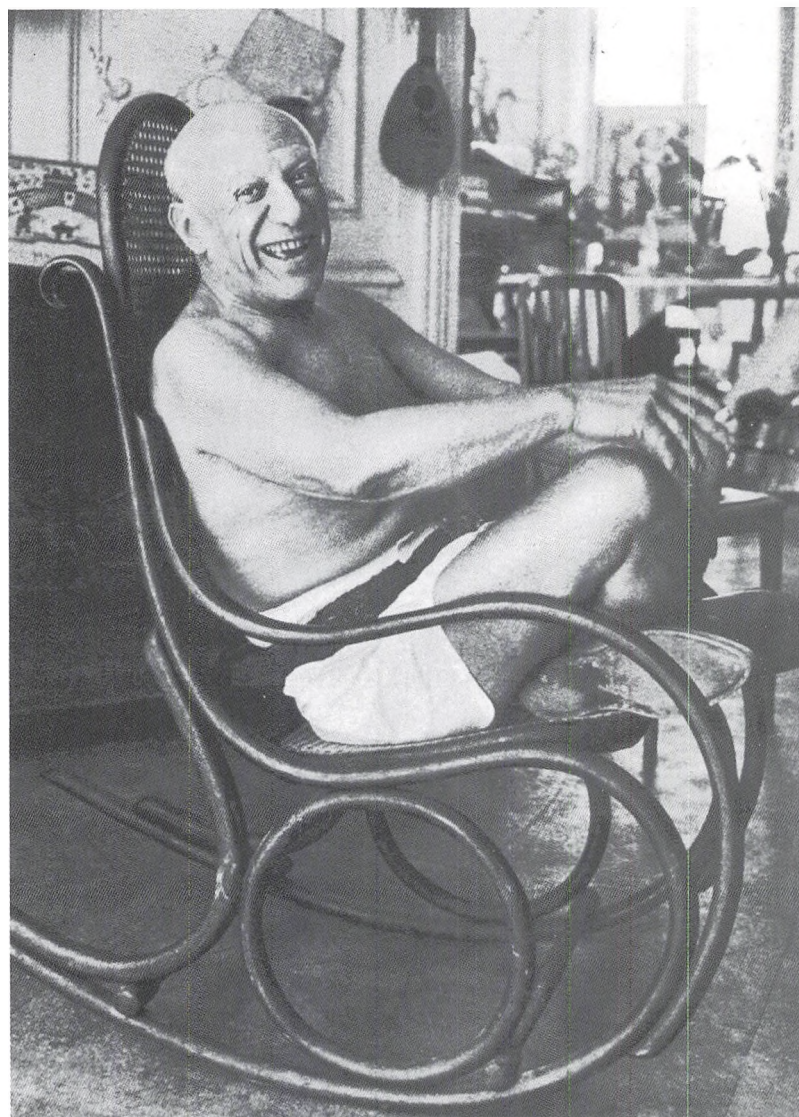
Vi ser det som vor hovedopgave at støtte VHG, hvor værdifulde pædagogiske arrangementer, afholdt af gymnasiet, uden vor hjælp ville blive så kostbare, at en gennemførelse ville blive umulig - eller tilfælde, hvor vi gennem hjælp til enkelte elever kan sikre disse deltagelse i forskellige aktiviteter på nogenlunde lige fod med kammeraterne.

“VHG's Venner” giver økonomisk støtte til de hytteture, som gymnasiet arrangerer for de nye 1.g'ere straks efter skoleårets start.

Vi yder tilskud til VHG's udvekslingsarrangementer med venskabs-gymnasierne rundt omkring i Europa. Herved håber vi at medvirke til, at arrangementerne bliver økonomisk overkommelige.

Endelig giver vi bidrag til rektors eventualitetskasse, der anvendes i tilfælde, hvor enkelte elever har særligt behov for hjælp.

Et stort medlemstal er en nødvendig forudsætning for at kunne leve op til formålsparagraffen. Det er derfor vort håb, at nye forældre vil melde sig under fanerne.

*Snip, Snap, Snude,
nu er Bogen ude,
Tip, Tap, Tønde,
en anden kan begynde.*

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450005439847